

مه سعوود محهمه د
له گهډ دهنگسازي کورديدا

وه شاني يه كه م: گوډاري «رؤشنيري نوي» ژماره 95 سالي 1983
وه شاني دووم: سايتي www.mamosta.net سالي 2009

له ژماره‌ی 91 ی سالی 1982 ی «رۆشنیبری نوێ» دا برای لێهاتوو و دلسۆزی زمانی کوردی د. ئاوره‌حمانی حاجی ماری به گوتار له ژیر سه‌ره‌ناوی «پیداچوونه‌وه...» دا چهند ره‌خنه‌یه‌کی له هه‌ندی بیرورای من ده‌باره‌ی یه‌ک دوو باریکه‌ری سه‌ربه‌فۆنه‌تیک و رینووس که له شه‌قامه‌ری زمانی کوردی ده‌که‌ونه‌وه گرتوو هیندیکی دیکه‌شی به‌پیی به‌لینی خۆی هیشتبۆوه بو گوتاریکی دیکه‌ی. به‌ر له‌وه‌ی چاوه‌چاوی گوتاره‌که‌ی دیکه‌ی به‌م وام به‌په‌سه‌ند زانی هه‌ر له ئیستاوه ده‌ست به‌رم بو شی کردنه‌وه و گرفت ره‌واندنه‌وه‌ی ئه‌و خالانه‌ی نووسه‌ری به‌ریز به‌لای قه‌ناعه‌تی خۆیدا شکاندبوونه‌وه ده‌شی ئه‌و سه‌رسوکییه و ده‌ست و قه‌له‌م ره‌هاییه‌ی ئیستاکه له خۆمیدا شک ده‌بم له ماوه‌دا ونی بکه‌م و لایه‌نی خۆروون کردنه‌وه و بیرورا ده‌ربریتم لێ وه‌ته‌نگ بیت. ئه‌وه‌ی راستی بیت چهندیکی بلێی به‌ده‌ست ئه‌م نووسینه‌مه‌وه ناراحه‌تم چونکه‌ مخابه‌ دوو که‌سی وا هینده‌ی د. ئاورحمان و من له یه‌کدی نزیک رووبه‌رووی یه‌کدی بن له‌و باسانه‌دا که ده‌بوو به‌گفتوگۆ و له یه‌کدی حالی بوون تیئاندا بگه‌نه‌ رایه‌ک که هه‌ردوو لای لێ رازی بن وه‌یا هه‌ر نه‌بی په‌راویزی جودایی بیرورا له نیوانیاندا تا راده‌ی لوان و ئیمکان ویک بیته‌وه. ره‌نگه‌ هۆی ئه‌و لیک ترازانه‌مان ئه‌وه بی که د. ئاورحمان خویندنی زمانی له‌سه‌ر ده‌ستی پرۆفیسۆر و به‌پیی به‌رنامه و هه‌لومه‌رجی سه‌لمیندراوه‌وه ته‌واو کردی منیش له ریگه‌ی لیکدانه‌وه‌یه‌کی خودبه‌سه‌ره‌وه بی رابه‌ر به‌ره‌و ناوتویزه‌کانی زمانیکه‌وه چووینم که هه‌ر به‌قه‌ده‌ر دانه‌وه‌ی وشه و ده‌سته‌واژه و رسته‌کانی له هۆش و ده‌رووندا سه‌رده‌ری له ده‌ستوره‌کانی بکه‌م که له‌ویدا د. ئاوره‌حمانیش وه‌ک من خاوه‌ن پشکه هه‌رچه‌نده ده‌شی ده‌ستووری ده‌ق گرتووی ناو به‌رنامه‌ی رۆیوینکی ئه‌و پشکه له مرۆف بو بپاره‌یه‌ کجاره‌کیانی خۆی وه‌یا، له باریکی دیکه‌دا، به‌شیکێ ئه‌و هه‌لانه‌ی که گه‌شتی بپه‌ر به‌ مرۆفی وه‌کوو منی ده‌کات به‌ رۆشایی ئه‌و ده‌ستوورانه‌ ساغ بکریته‌وه.

له پێشه‌کییه‌کانی گوتاره‌که‌دا یه‌ک دوو خالی سه‌ره‌تای فۆنه‌تیکێ سه‌ر به‌ رینووس له‌وه‌وه نه‌ختیک به‌ هه‌له‌ به‌ر حساب ده‌کرین که هاتوون بینینی من وه‌یا غه‌یری منیان له به‌لگه‌کانی دابریوه و به‌ سه‌ه‌ووی رۆوتیان له قه‌له‌م داوه وه‌ک که له ستوونی یه‌که‌می لاپه‌ره‌ 12 ده‌خوینریته‌وه «... چونکه‌ ئاشکرایه «ن» ی چاوگ هیچ کاتیک ده‌نگی کۆنستانتی ناکه‌وینته‌ پێشه‌وه. رواله‌تی نووسینی کوردی به‌ ئه‌لفوویی عه‌ره‌بی و نه‌بوونی وینه‌ی «أ» تیئیدا، بوته‌ هۆی ئه‌وه‌ی هه‌ندی له نووسه‌ران هه‌له‌ی تیئیدا بکه‌ن». ئه‌م نیشان دانه‌ وه‌ها راده‌نوینتی که ئه‌وانه‌ی قورس کردنی ده‌نگی پێش

نوونی چاوگ به بزوین دانائین ههستی پي ناکهن ههر له بهر ئه وهی که له رینووسی کوردیدا نیگار بو ئه م قورس کردنه دانه ندراره. به لام خواوراستان، له دواتردا بو منی تی دههینیتته وه که ده لاین «... ههرچی ماموستا مهسعووده به قورس کردنی داده نی».

من له نووسینی لیره به پیشه وه مده به ولای نوونی چاوگه وه بو راستیه کی، رۆیشووم که له لیکدانه وه و سه رنج راگرتندا دیارده یه کی دیکه ی «چاوگی» م دۆزیه وه له وه دا که دیتم ئه و دوو کۆسناتته ی «د و ت» ده که ونه به رایي نوونی چاوگ، ئه وانیش به فه رمانی فۆنه تیکی زمانی کوردی چهند کۆسناتییکی دیاری کراو ده هیننه پیش خۆیان. ههرچی «د» ه یا دهنگی «ن» یا دهنگی «ر» پیش خۆی دیه خیت وه ک: «برژاندن، چاندن، کردن، مردن...» له وه به ولاره ههچ کۆسناتییکی دیکه قبول ناکات. دهنگی «ت» ش ههر به حوکمی سروشتی دهنگه کان «س، ش، ر، ف، و» له پیشه وه دین... هۆی دیارده که ش ده گه رپته وه بو فه رمانی ئه و گونجان و نه گونجانیه دهنگه کانی کوردی که چهند جاریک باسم کردوه و ساغم کردۆته وه که گونجانی «ن، د - ر، د» له وانیه رێ نادات قورس کردن بخریته سه ر دوو دهنگی «ن، ر» له به رای «د»، ریش نادا قورسایي بخریته سه ر «س، ش، ر» له به رای «ت» دا ههرچی دهنگی «ف» که متر له وان گونجاوه به لام ئه ویش له دهنگه کانی دیکه پتر چه ز به «ت» ده کات، واشده زانم که به شیکي کورد ئه م دهنگه ی له به رایي «ت» ی چاوگدا گۆریوه به «د» ههر له به ر پتر گونجانی «د» ه که یه له گهل «ت» دا، نموونه کانی خواره وه قسه کان روون ده که نه وه:

بهستن ، رستن

کوشتن ، مشتین

گرتن ،

کهفتن ، خهفتن «کهوتن، خهوتن»...

به لام ده بی بلین دهنگی «ن» یش له گهل «ت» گونجاوه که چی له پیش «ت» ی چاوگه وه نایهت. کاتی خۆی بو ئه وه چوو بووم که وا رهنگه زیده گونجانی «ن» له گهل «د» دا وه های کرد بی به ته واوی بو خۆی بدزیته وه. ئه م رایه ش له دوو روه وه پتر خۆی له قه ناعت نزیک ده کاته وه.

یه کیکیان ئه وه یه که گونجانی «ن» و «د» وه های کرده له سلیمانی منگه و «غنه» یه ک له نیوانیاندا په یدایی که «د» ه که بکات به «گ» و بگوتری ده ربه ننگ، مه ننگ، ئه فه نگی...

دووه میان ئه وه یه به شیکی ئاخپوهری ده وروبه ری مه رگه و باشووری رانیه هه موو «د» ه کانی پیش نوونی چاوگ ده که ن به «ت» و ده لاین: کرتن، مرتن، برتن - له بری کردن، مردن، بردن. که چی «د» ی پاش «ن» وه ک خوی ده هیلتیه وه، ده لاین چاندن، ستاندن...

تا سالی 1957 یش ئه م دیارده یه هی نه دیتن نه بوون، له وه به ولاره به هوی په یدابوونی گومی بناوانی «دوکان» و ژیر ئابوونی به شیکی زوری ئاوابی ئه و ناوچه یه خه لقه که بلاه یان لی کرد و له نیشته جیبوونی داوتردا تیکه ل به ئاخپوهری جور جوری زاره کانی کوردی بوون، منش له و ساله وه پیوه ندی هاتوچوم به و ناوه وه که م بووه که ئیتر نه توانم گوی بیستی ئاخاوتنیا بم، بای ئه وه ی بیرورای لی هه لاینجری...

دواتریش گوتاره که ی له به ره و کوتای ستوونی سییه می لاپه ره 13 و ستوونی یه که م و دووه می لاپه ره 14 دا که نه ختیک ده وری «دهنگ، پیت، فونیم» هه لدیت یارمه تی ئه و خوینده وارانه ده دات که به ته وای له باسی فونولوجی و رینووس نابه لهدن به لام که ده لی «فونیم... به ته نها خوی خاوه نی مانا و واتا نییه» لیره دا روون کردنه وه یه ک هه لده گری:

فونیم، دهنگی لغوی - ئه لفوی، له ناوتویژی وشه دا به ته نها واتا نابه خشیت وه ک ئه وه ی سنج دهنگی «د، ا، ر» له وشه ی «دار» دا هیچیان خوی له خوی دا واتای نییه به لام که بریارمان دا دهنگی «م» وه یا «ت» وه یا «ی» فونیمه چارمان ناچاره ده بی بلین له «برات» دا ئه م «ت» ه واتای هه یه چونکه راناوه و ده لاله تی «تو» ده به خشیت. له «برام» دا دهنگی «م» یش که فونیمه واتای «من» ده به خشیت... «برای»...

نه ختیکی دیکه ش ماوه له باره ی واتاداری و نه داری فونیمه وه بدوین: زمانزانی عه ره بی به ر له 1000 سال پتر، له «فقه اللغة» بو ئه وه چون که هه ر فونیمه «له ته عبیری ئه واند "حرف" له وشه دا ده لاله تیکی هه یه، ئه م باسه ش له ژیر سه ره ناوی «الأشتقاق الکبار» لی کولراوه ته وه، یا هه ر نه بی من له ژیر ئه م سه ره ناوه دا خویندومه ته وه. له م مه یدانه دا «ابن جنی» و «ابو علی الفارسی»

بە تاییبەتی یە کە میان، کە وابزانم قوتایی دوو هەمیشیان بو، دەستی بالایی هەبوو... بە هەمە حال ئەوانیش نالین هەر حەرفە مەعناي مەفھوومی هەیه، تەنھا ئەوێندە دەلین کە هێمای بەرەو راگەیانندی واتا هەیه... لێرەدا ئەگەر سەررەوی و درشتیە ک لە نووسێه کەمدا هەبێت بە بەخشینی خۆنەری دەدەمەوێ چونکە دەمیکە ئەو باسانەم بە سەردا تێپەریوێ ریشم نییە بگەریمەوێ بۆ سەرچاوەکانیان، گوتنیشیان بێ زەرەر، مەگەر کەم و کەسرییەکی تێیاندا هەبێت لەسەر من حساب بکری و بەزەرەری خۆم تەواو بێت.

بەر لەوێ بێمە سەر خۆروون کردنەوێ لەبارەری ئەو نوختە نیگایانەری تێیاندا یە کدی ناگرینەوێ، تیبینیەکی گشتی هەیه چاکە بگوتری:

ئیمە، نووسەرانی کورد، بەزۆری «Phonology – فۆنۆلۆجی و Phonetic – فۆنەتیک» تیکەل دەکەین و باسی ناو یە کێکیان بۆ ئەوی دیکەیان را دەگوین، بەلای منەوێ هەرچەند وا باشە باسەکانی یە ک بابەت لەو بابەتەدا لێی بکۆلریتەوێ، وەیا هەر نەبێ کە پەریەوێ بۆ ناو بابەتیکێ دیکە ئەنگوستیکێ بۆ رابکیشری، دیسانەوێ بە مەرچیکێ هەلە و بەهەلە بردن لە بەیندا نەبێ کەس لەو راگویتستەنە و تیکەل کردنە زەرەر ناکات.

من هیچ رەخنەیه کەم نییە لەوێدا لە ناوتویتری «جیوگرافی» دا راستیەکی گرنگی «دیمۆگرافی» بخوینمەوێ. بۆ نموونە، لیکۆلینەوێ لە سروشتی دەنگی هەمزە خۆی لە خۆیدا سەربە فۆنۆلۆجی، بەلام دۆزینەوێ دەوری هەمزە لە ئاخاوتنی کوردیدا سەربە فۆنەتیکێ کوردی، کەچی هیچ بەرھەلستیم نییە لەوێدا کە نووسەرێک بێت و لە دەمی دەرختنی سروشتی دەنگە کەدا بابداتەوێ سەر هەمزەری کوردی و رایەکی رایەری تیدا دەرپریت. ئیمە هەرچەند کە دەبی ریکوپیکێ بەرنامەری زانستی لە توێژینەوێدا رەچاوی بکەین، نابێ وەتەنگ بێین لەوێ کە سەرەتاییمان لەو تەرزه باسانەدا سنووری دوو دراوسی هیندە بێسنووری وە ک فۆنۆلۆجی و فۆنەتیکمان پێ بیەزین. ئەوێ راستی بێت فۆنۆلۆجی لەوێدا بایەخ پەیدا دەکات کە بێتە چرای مەلەبەندی فۆنەتیک، دەنا بۆ خۆی بە تەنھا و دوور لە فۆنەتیکێ زمان و ئاخاوتنی سەرزاران لەوێ تێپەر ناکات کە ئارایشتی نەزۆکی رۆشنیبری بێت بە تاییبەتی لە ئاست زمانی کوردیدا کە پێویستە بە ناوکیل کردنی ریزی وشەکانی و لەراندنەوێ دواي تەعبیرەکانی هەیه نە ک بە تێوهرامانی لە بەرزایی زمانناسیەوێ بە دووربینی فۆنۆلۆجی... لە گەل هەموو ریزیکم بۆ ئەو بەرزایی و ئەو دووربینەدا...

به ته ما نیم له م گوتاره دا وردورد شوین ههنگای نووسینه که ی د. ئاوره حمان هه لگرمه وه و پیه پیه ره خنه و بیروراکانی جوابه جییی له گهلدا بکه م چونکه ئه م کاره له راده به دره دریز خایینه. له تیکرای نووسینه که یه وه چه ند خالیکی بنجی ده که مه پروانگی سه ره تاتکه به م لائوه ولای باسه کاندای. له وه شدا به ناچار ی لیکدانه وه ی ئه و تو ده خه مه وه بهر سه رنجی خوینهر که له نووسینی دیکه مدا پیاندا تیه ره یوه تم، به لام به دم کوتانه وه ی کونه خه رمانی وشه کارییه وه گول و دانهی نه کوترا و و دیتراویش ره گهل پی گیره ی ئه مجاره یان ده که ویت...

خالی یه که م ئه وه یه له باره ی «کسره مختلسه» وه بگوتری، ئه وه که سره یه ی فونولوجیسته کان به بزویتی داده نین ومنش به قورس کردن:

ئهم دیارده یه له ئاخوتندا شتیک نییه ههستی سه رنجدهری به سه ردا بکیشیت و تیی هه ل نه ئه نگویت، ته نانهت هیند زهق و به پوزه زمانانانی عه ره ب بهر له 1000 سال پتر ناوی «کسره مختلسه» یان لی ناوه، به پیتولیش له باره یه وه دواون هه ره به پیی سروشتی زمانه که شیان له نووسیندا نیگاریان بو دانه ناوه وه ک که بو کورته بزویته کانیان داناوه چونکه ئه م «کسره» یه له عه ره بیدا ته نها له دهنگی پیش دهنگی کوتای وشه دا درده که وئ که هاتیت و بی «اعراب» وه ستاندت، وشه ی عه ره بییش له رسته دا بی «اعراب» نابی.

به نمونه رسته ی «هزا بکر» ده بی «ر» ه که ی کوتای بکر ته نوینی بدریتی که ده کاته وه «ضمه و نون» و ده گوتری «هزا بکر، - بکرون» که هاتیت ته نوینه که ت بو مه بهستی ئاسانی، تی برد ئه وسا قورساییی وه یا «کسره مختلسه» ده که ویته سه ر دهنگه که ی «ک» - له گهل ئه مه شدا ره خنه یه کم هه یه له و ناوه ی «کسره مختلسه» به تاییه تی که وه پال دهنگی واو بدریت چونکه ئه م دهنگه خوی «ضمه» ی دریزه، که به کونسانتیش درده بری تامی «ضمه» ی هه ر تیدا ده مینن که ئیتر دهنگی «کسره» قبول ناکات. له وشه ی «دور - ده ور» دا قورساییی سه ر «و» ه که دهنگی «ضمه» یه نه ک «کسره». هه ره ئه م خسه له ته ی بوونی دهنگی «ضمه» له «و» دا وای له نووسه ری کورد کردوه که وشه ی «وورچ، ووزه...» به دوو «و» بنوسیته که یه کیکیان وای کونسانت و ئه وی دیکه شیان کورته بزویتی «ضمه» یه.

ریکه وت و ابوو ماموستا توفیق وه هبی له 1929 به نووسین باسی ئه م دیارده یه ی کرده، نیگاری بو داناوه ده نا مه لاکانی کورد له وه ته ی ده خوینن و دهرس ده لینه وه

ئهم «كسرة مختلسة» يان به سهر زمانه وهيه، ماموستا وهه بيش له وانه وه سروشتي كورته بزوييني «ي» ي بو قه رار داده كرد كه به چكه ي «ي» ه به لام له خويندنه وه ي نوييه وه بو ته وه چوو كه نيگاري بو دابنيت. روظاواويه كان له نووسيني ئيستاكه ياندا له زور حال و باردا گوي ناده نه ئهم «كسرة مختلسة» يه تا هه موو جار يك نيگاري بو دابنيتن. به نموونه كه دهنووسن burn, turn, worm نيگار به دوا پيتي ۲ دا نانووسن ههروه هاش نيگاري نايه خنه دواي ئهو پيته ي كه له سه ره تاي وشه وه بي بزوييني ئاشكرا ديت وه ك crow, screen, please, bring و هي تر يش...

وه ك د. ئاوره حمان نووسيوه تي، ئهم دهنگه بارته قاي بزوين بر گه له وشه دا دروست ده كات، به لام شتيك ماوه لي ره دا د. ئاوره حمان نه يگوتوه: ده بوو بشلي ويرا ي بر گه دروست كردن ئاوازه ش پهيدا ده كات له و دهنگه كپانه دا كه له گه لياندا ديت، له و يشدا هه ر با ته قاي بزوين كار ده كات به لام دوو تيني گرنگ و گرنگتر هه ن نابي پشت گوي بخرين چونكه رووناكي ده خه نه سه ر سروشتي ديار ده كه:

يه كه م، ئه وه يه كه گه ر ئهم ديار ده يه بزوين بايه و به ره و كه سه ره ش بايه ده بوو له ده بر يني كاف و گافي سه ره تاي وشه ي كورديدا ئهو كلوريه پهيدا بكات كه بزوييني كورت و دريژي «ي» پهيدا ي ده كات. ده بوو كافي «كردن» و گافي «گرتن» كلور كرابايانه. جا ئه گه ر بگوتري بزويته كه هينده به هيز نيه ئه و كاره بكات ده ليم منش پتر له وه داوانا كه م كه ديار ده كه باي بزوييني كورت كاريگه ر نه يي. كاف و گافي ئه و تو يي ناوه ندي وشه ش ههروه هايه «شه كر، سه گرمه...».

تينييه گرنگتره كه ئه وه يه كه سه رنجي ورد ده ري ده خات ئهم قورس كردنه له هه موو حالدا ئاوازه پهيدا ناكات، هه رچي بزويته، كورت و دريژي، هه ميشه ئاوازه داره. له گه ل خو تدا بي ته ره فانه وشه ي «ستاندن» بليره وه ده بينيت ئاوازه به دوا دهنكي كبي «س» دا نايه ت هه ر چه نده قورس كردن به سه ره وه يه. به لي ده زمانم كه به تهي ده توانيت ئاوازه پهيدا بكه يت به لام كاري ئانقه ست جودايه له گه ل فه رمان ي فونه تيك. له وشه ي «شت» دا ئاوازه به دوا «ش» دا ديت به لام كه گوت «شته كان» ئاوازه كه له دهنكي «ش» هوه نايه ت. وشه ي «فت» ئاوازه ي هه يه به لام كه گوت «فتار» ئاوازه كه له «ف» هوه ده روا ت بو «تا». دياره دهنكي «ر» ش هه ر ئاوازه ي هه يه هه ر چه ند وه ستاويشه چونكه دهنكي ئاوازه داره.

فۆنه تیکناس که بۆی ئاشکرا بوو ئەم دیاردهیه لهو بارانهدا ئاوازه پهیدا ناکات دهبی
 سهلمیننی بزوین نییه و شتیکی دیکهیه. به نسیبهت دهنگناسی کوردهوه تیپینه کی
 تاکی که رهوه ههیه که بۆ غهیری کورد دهست نادات:

دهزانین له زۆر شیوه ئاخوتنی کوردیدا که «ل» ی وهستاو کهوته بهرای «ت»،
 دهنگه کهی «ل» بۆخۆی دهبیته «ل»، لامی قهلهو، دهنگه کهی «ت» ش وه ک
 «ط» ی عه رهبی لی دیت، به لام که بزوین کهوته به نیانهوه وه کو خۆیان لاواز
 ده میننه وه. ده گوتری «قه لئاره - قه لطاره، پالتۆ - پالطو، بالت - بالطه... هتد». جا
 ئەگەر ئەم دیاردهیه له تاکی کردنه وهدا بدهینه بهر سهلیقهی دهنگناسیمانوه ئاخۆ به
 چ ئاکامیک ده گهین؟

بایین له وشه ی «خلت ، خلط» که «ل» ه که تییدا به وهستاوی ده که وپته پیش
 «ت، ط» ه که وه و به هه موویان یه ک بر گن، بیکهین به دوو بر گه و بلین «خ، ل،
 ت» ئایا هه به قه لهوی ده مینیتته وه؟ ئەوهی من وه ک به دیهیهی ده زانم ئەوهیه که
 لامه که به قه لهوی ده مینیتته وه و به دوا خۆیدا «ت» ه که ش قه لهو ده کات.

ئایا ئەگەر «کسرة مختلصة» ی سه ر «ل» ه که بزوین بیت ری ده میننی لامه که
 قه لهو بکری؟ ده زانم له کوردیدا لامی پیش تی هه میشه به وهستاوی و بی قورس
 کردن دیت به لام بۆ مه بهستی تاکی کردنه وه مانع نییه قورسای بیخهینه سه ر «ل»
 ه که هه ر وه ک مانعیش نییه به نیازی تاکی کردنه وه بلین «ق» که ده زانین
 هه ر گیز دهنگی «ک» له کوردیدا پیش «ق» یش نایهت. به هه مه حال ئەم تاکی
 کردنه وهیه ده دریتته وه به بریاری سهلیقهی دهنگناسی، یه کینکیش بیهوی ئەنجامه کهی
 نه سهلمیننی ده توانی پی له سه ر ئەو شته داگری که خۆی ئاره زۆیه تی. له گه ل ئەمه شدا
 ده بی بلیم ئەگەر تاکی کردنه وه که لامه قه لهوه کهی پاراست، ئیسپاتی بزوین نه بوونی
 «کسرة مختلصة» که ده کات، ئەگەر قه لهویه که هه لستا ئیسپاتی بزوین بوونی
 که سه ره که ناکات چونکه ئەوسا ری هه یه بلین ئەو قورس کردنه ههروه ک ئاوازه ی
 پهیدا کرد، بوه له مپه ریش له نیوان «ل» و «ت» دا، جگه له وه به لگه یه کی دیکه
 هه یه له نووسینه کهی د. ئاوره حمان خۆیه وه هه لدهستی هه یه که له بهر له باسه که دا
 ناهیلایته وه و بزوین نه بوونی ئەو دیاردهیه به ئیسپات ده گه یه نی به مه رجیک
 به لگه سه لمین بین.

ئەم بەلگەیه لە دراوسێیەتی باسی بزویته که له گەل باسی فۆنیمدا خۆی دەسه پینتی. وا بەباش دەزانم لێرەدا بە دەم ساغ کردنەوهی حال و باری «کەسرە» و چەند شی کردنەوهیه کی رووتتر کەرەوهش لە بارە فۆنیمەوه بهینمه ناو نووسینەوه، که ئەویش لەلای خۆیهوه بە تێکراییی هەم یاریدهی ئەسلە باسه که دەدات و هەم پتریش نیگای خویتهر بو بپینیی کیشەیی فۆنیم فرەوان دەکات.

فۆنۆلۆجیستەکان، که د. ئاورەحمان لەوانەوه باسی فۆنیمان بو دەگێریتەوه ئەوه دەلین که له گوتارەکهیدا بە کورتی نووسراوه، واتا «فۆنیم بهو دەنگانه دەگوتری که له زماندا وشە پیک دەهینن و به گۆران و نەمانیان واتا دەگۆرن».

لێرەدا دهقی تەعریفه کهی د. ئاورەحمانم نووسیهوه تا کوو ئەگەر رهخنهیه کم هه بوو خۆی بکهه به شایه دی جوداوازی بیروپرای ههردوو مان.

که تەعریفه کهی سه ره وه بکهینه کیشانهی لیکدانه وه مان دوو تاکامی لی پەیدا دەبی له گەل هەندی له رایه کانی د. ئاورەحماندا ریک ناکهون:

یه کهم: نایی فۆنیم له دەنگ گرنگتر بی چونکه فۆنیم خۆی دەنگه وه هه رچی بایه خ و گرنگیه کی هه بیته بهر دەنگیش ده که ویت، به لام بایه خی ئەو دەنگه یاریده ده رانهی که فۆنیم نین هه ر بو دەنگ دەمینیتەوه. وه ک که دەلین هه موو ئاده میزادیک گیانله به ره چی له نرخي مرؤقایه تیدا هه یه له له جغزی «گیانله بهر» ده رناچی، به لی، راسته بگوتری ئەو دەنگانهی فۆنیم گرنگترن لهو دەنگانهی فۆنیم نین.

دووهم: به دوا ئەو تەعریفه دا باوه ر بهو به دیهیه ده که ین که هه ر دەنگیکی «لغوی» له پیک هینانی وشه دا به شدار بیت و به نەمان و گۆرانی واتا بگۆریت وه یا نەمینیت فۆنیم بی بهو پییه ده بی دهنگی هه مزه ش فۆنیم بیت چونکه هه موو مه رجه کانی تیدا هاتۆته جی که چی گورج له فۆنیمی ده خریت... به لام با جارئ واز له هه مزه بهینین و له گەل فۆنیم خه ریک بین:

تەعریفه که هه موو ئەو دەنگانهی له پیک هینانی وشه به شدار نین له جغزی «فۆنیم» بیان ده رداویت وه ک لرفه وفیکه و کوکه... و هتاد... ههروه هاش ئەو هیز و سستی و به رزی نزمی و توندی و شلیکهی که به پیی داخوازی ده ربیرینی توورهی و ره زامه ندی... و... ئەو جو ره هه ستانه تیکه ل به دهنگی وشه و رسته ده بن ئەوانیش فۆنیم نین. ئەوهندهی بزائم دەنگ ناسان له باره ی فۆنیم نه بوونی دهنگ دوابن هه ر

ئەوئەندەیه که د. ئاورەحمان له گوتارەکهی دا باسی کردووە منیش رَامگۆیستە ئیترەکانە. بەلام له خەریکبوونی خۆمەووە بەو تەرزه باسانەیی هۆش و دل دادەگرن بۆ فۆنیمەبوونی هەندئ دەنگی دیکە چووم که وه ک دەنگی «لغوی» دەبیسرین بەلام لهبەر جۆری دەربرینیان و تیکەل نەبوونیان له پیک هینانی وشە ناشی فۆنیم بن:

زۆربەیی دەنگە کپەکان بەبەریانەووە هەیه له ریی بردنە ژووڕەووی هەناسە بۆ ناو دەم و سی، نەک هەر بە هینانە دەری، پەیدا بن. هیندیک لهو دەنگانەش وه ک «ف، ث، ه» بەئاسانی لهو بەرهوازییەووە پەیدا دەبن، تۆ بینە زمان و لیوت بۆ دەربرینی دەنگی «ف» وهیا «ث» ئامادە بکە و له دەرەووی زارتەووە بەرهو ناووەووی هەوا هەلمزە دەبیەیت دەنگی «ف، ث» پەیدا دەبیئت، دەنگی «ه» لهوانیش لهبارترە: هەر نەختیک خۆت هەناسە سوار بکە و زارت بکەرەووە بۆ هاتوچۆی هەناسەت، دەبیەیت بە دریزایی هەناسەسواریت دەنگی «ه» بەرهو دەرەووە و بەرهو ناووەووە پەیدا یە. دوورنابینم له کوردیدا وشەیی «هەناسە» بە ئەسل لهو دیاردەیهووە سازدراپی که له پیشەووە بە «هە» دەست پی دەکات، ئینجا ناشانم کەرتهکهی دیکەیی «... ناسە» له چیهووە هاتوووە وهیا وشەکه بە دریزبوونەووی رۆژگار چەند دەنگی لی سواووە... بەلام له گەل ئەمەشدا ئەو تەرزه دەنگانە که برای دەنگی سروشتین هیچ کاتیکیان نابنە فۆنیم چونکە ناتوانی دەنگی دیکە بەداو خۆیدا بهینیت و وشە دروست بکات، جگە لهووی که هەرگیز ناتوانی ئاوازه پەیدا بکات چونکە ئاوازه له پیک قورگەووە بەرهو دەرەووە دەرەچیت هەر بۆیهشە دەنگی ئاوازه دار بەرهو ناووەووە پەیدا نابیئت.

جگە لەم دەنگانە دەنگی «کسرة مختلصة» ش هەر بەپی تەعریفەکهی د. ئاورەحمان بۆ «فۆنیم» ناشی فۆنیم بیئت، ئەمەش بەلگەیی قسەکهەم: وشەکان shetil, bizin, bezim, golim, genim, kirim, merij... لەم جینگەیه دا تا قی دەکهینهووە، دەبینین هەموویان «کسرة مختلصة» یان له دەنگی پیش کۆتایاندا هەیه، ئینجا با بلیین: Bezmurezim- golme sawar- genmit bird- kirmeke merjit girt- shetle gul- bizne merez له هەموو وشەکاندا دەنگەکهی کهسره موخته لهسهی برگەیی دووهمی وشەکان نەما. ئەگەر فۆنیم بوایه دەبوو بە دوو واو واتای وشەکان گۆرانیان بەسەردا بیئت وهیا واتاکەیان تی بچیت کهچی وه کوو خۆیان ماونەتەووە. genim بوو بە genm هەر وهاش وشەکانی

دیکە له هەمان شویندا «کسرة...» کهیان دۆراند و واتایان نەدۆراند. تۆ بلیی بەرانبەر ئەم راستییه پروفیسۆره زلهکانی فۆنۆلۆجی چیمان جواب بدەنەووە؟ هەرچی

بیلین بای فلسفیک ناکات چونکە بەو تەعریفە ی ئەوان بۆ فۆنیمیان داناو دەنگە که فۆنیم نییە. خۆ ئەوەی راستی بی بەر لەوەی ئەم تاقی کردنەووەش فۆنیم نەبوونی دەنگە که بە ئیسپات بگەیهنی، هەر چونکە دەنگە که پیداوایستییکی فۆنەتیکییە و لە دروست کردنی وشەدا دەوری نییە نابی بە فۆنیم دابنری.

رەنگە بگوتری لەو تاقی کردنەووەیدا هەرچەند دەنگە که ی بەرەو کۆتایی وشەکان تیچوو بەلام لە برگی دواتردا بەدەر کەوتەو، لە وەرآمدا دەلیم:

1- ئیمە قسەمان لە مان و نەمانی فۆنیمە پیک هینەرەکانی ئەو وشانە، چ هەقیکمان بەسەر ئەو دەنگانەووە نییە که لە وشەکانی پێشووتر هەبوویتن وەیا لە برگی دواتر پەیدا بن.

2- ئەو «کسرة مختلصة...» ی پێشووتر نەکەوتوووە چونکە خۆی دەبیتەو پیداوایستییکی فۆنەتیکیی بۆ ئەوەی بتوانی وشە وەیا کەرتی وشە دەربردی. گوتارە که ی د. ئاورەحمان لە مامۆستاکانی فۆنۆلۆجییە و بریاریکی یە کجارە کیمان بی رادەگەیهنی که دەلین برگی بی بزوین نابی، بەمەشدا «کسرة مختلصة» لە خۆو و لە پەنا ئەو بریارەدا دەبیتە بزوین، که بوو بە بزوین یە کسەر دەشیتە فۆنیم. ئەم بریارە لە مامۆستاکانەووە پیتی دەلیم «مصادرة على المطلوب - دزینەووی مەبەست» چونکە بەر لەوەی بزاندی ئایا ئەو «کسره...» یە هیز و قورس کردنە وەیا بزویتە، لە ریی ئەو بریارەو دەبی بە بزوین. ئیمە دەزانین بزوین برگی دروست دەکات بەلام هەر چونکە قورس کردنی برگی دروست دەکات مەرج نییە بزوین بیت، بەتایبەتی پاش ئەوەی دیتمان ئەو قورس کردنە لە هەندی حالدا ئاوازه پەیدا ناکات، ئینجا زانیشمان بە تی چوونی واتای وشە ناگۆریت. هەرچۆنیک بی بابزانین برگی لە ئاخاوتندا چەند پلە ی هەیه:

1- برگی هەرە کورت لە کۆنسنتیک و قورس کردن پەیدا دەبی وەک وشە ی «چ»

تۆ که حۆری وەرە نیو جەننەتی دیدەم چ دەکه ی
لەم دلە ی پر شەرەر و سینەیی سووزانمدا

2- برگی هەیه لە کۆنسنتیک و کورتە بزوینیک پیک دیت وەک «دە، تە، مە...»

- 3- برگە ھەبە لە کۆنسنانتیک و بزوینتیک درێژ پێک دیت وەک «با، دۆ، سێ...»
- 4- برگە ی دوو کۆنسنانت و قورس کردن وەک «مز، در، گل...»
- 5- برگە ی دوو کۆنسنانت و بزوینتیک وەک «مەر، کەس، کور...»
- 6- برگە ی دوو کۆنسنانت و بزوینتیک درێژ وەک «مار، تیژ، خوش...»
- 7- برگە ی سێ کۆنسنانت و قورس کردنیک وەک «بست، مشت، مرد، بنج»
- 8- برگە ی سێ کۆنسنانت و کورتە بزوینتیک وەک «بەست، کورد، بیست»
- 9- برگە ی سێ کۆنسنانت و بزوینتیک درێژ وەک «کارد، ماست، دانگ...»

ئەم برگانە پێبە پێ درێژ دەبنەو لە پلە ی ھەبەو تا پلە ی نۆبەم، نە لە یە کەم بەولاو و نە لە نۆبەم بەملاو و شە ی یە ک برگە ی پەیدا نییە دەمەتەقە یە ک ھەلەستێ لەسەر ئەو ی ئایا لە دەربەری دەنگی وەک «س، ش، ژ، ز...» دا بێ ئەو ی ھێچ دیکیان بە دوا دا بیت برگە پەیدا دەبێ؟ ئەگەر برگە نییە ئەو ی چییە؟ دەنگی وەک «د، ک، ت، ب...» دەربەری ئەگەر قورس کردنیان لە گەلدا نەبێ چونکە درێژ کردنەو ھەلناگرن ھەرچی ئەوانی دیکەن درێژ کردنەو ھەلەگرن.

بەھەمە حال ئەم وردینویە لیرە دا لزومی نییە و دیار دەکە بۆ بینینی خۆتەر بەجی دەھیل و دەچمەو سەر رچە ی باسە کە، بەلای باوەر ی خۆمەو، کە لە تاقی کردنەو شدا باوەر کەم پتەوتر دەبیت، برگە ی یە کەم «دەنگیک و قورس کردن» بزوینی حەقیقی تیدا نییە بەلکوو جوړیک لە ھیز پیدان وەیا قورس کردنی تیدایە کە پیداو یستی ناچاری بۆ ناو وشە وەیا ناو تووژی رستە دینیت، ھەر ئەم ھۆبە شە وا دەکات «کسرة مختلصة» بە فونیم حیساب نە کریت چونکە بەشیک ی بنجی و سەر بەخۆ و بەردەوامی وشە نییە و بە تیچوونی واتا ناگور ی و نادور ی، ھەرچی بزوینتە بەشیک ی بنجینە ییە لە وشە دا، ھەرچەند کورتە بزوینتە کانی «ضممة، کسرة، فتحة» لە رووی نرخی دەنگەو ناچنە ریزی کۆنسنانت و بزوینتە درێژە کان چونکە وجودی سەر بەخۆیان نییە و لە دوا کۆنسنانت نەبێ دەرناکەون، بەلام دەوریان لە پێک ھێنانی وشەو رستە دا وەک دەوری دەنگە تەواو کە بنجی و بەردەوامە، تەنانەت کەمتر لە کۆنسنانتە کان سوانیان بەسەردا دیت. بۆ نموونە لە وشە ی «بەستری پێری» دا دەنگی «س» دەسویت وشە کە دەبیتە «بەتیری» وەیا «ت» کە دەسویت و دەبیتە «بەسری پێری» بەلام کورتە بزوینی «فتحة» بەدوا

«ب» له که‌دا هه‌رده‌مینی، کاتیک که وشه که ته‌رکیبی گۆراو بوو به «پتیری» ده‌نگه‌که‌ی «فتحة» تی ده‌چی له‌گەل تی چوونی خۆیدا «ب» له‌که‌شی کرد به «پ» و «س» له‌که‌شی تیبرد.

کورتە بزوینی راستینه پێداویستی ده‌نگ ده‌برین نییه که به‌پێ داخواری جینگه بیت و بروت چونکه له شیرازه‌هۆنی وشه‌دا به‌شداره و به‌رده‌وامه، ده‌وریشی له رسته‌سازی و تیک به‌ستنی ده‌سته‌واژه و وشه‌ی ئامپته‌دا وه‌ک ده‌وری هه‌موو ده‌نگه‌کانی زمانه چ بزوینی دریز بی و چ کۆنسانت. به‌نموونه له وشه‌سازیدا:

ده‌ست - ده‌سته

نه «دست» واتای هه‌یه، نه «ده‌ست» پێش جینی «ده‌سته» ده‌گرێته‌وه. هه‌رچی «کسرة مختلصة» یه پێداویستی ده‌برینی ده‌نگه‌کانه به‌پێی مان و نه‌مانی پێداویسته‌که. ئه‌و «کسرة...» یه له ئاخواتندا ده‌مپینته‌وه وه‌یا جی گۆرکی ده‌کات وه‌یا تیده‌چیت، له‌وه هه‌ر گه‌رێ که پتیش له کورتە بزوین بی و جودی سه‌ربه‌خۆیه. با نه‌ختیک سه‌رنج له‌م نموونه‌ بگرین:

وشه‌ی «سه‌ر» یه‌ک بر‌گه‌یه، به‌لام که داته راناوی که‌سی یه‌که‌می تاک وه‌یا دوومی تاک ده‌بیته‌ دوو بر‌گه «سه‌رم - سه‌رت». له خۆوه دیاره بر‌گه‌ی دووهم ئه‌م «کسرة مختلصة» یه په‌یدای کرد که هاته سه‌ر «ر» ه‌که. تۆ بلی ئه‌مه له کویوه هات؟

وه‌ک به‌دییه ئاشکرایه هی کۆتایی «سه‌ر» نییه هه‌روه‌ها وه‌ک به‌دییه دیاره هی راناوه‌کانیش نییه. که‌واته دیسانه‌وه وه‌ک به‌دییه دیاره که پێداویستیکی ئاخواتنه. له‌م حاله‌ته‌دا که تاکه ده‌نگیک له ده‌روه بو کۆتایی وشه دیت ده‌بی به‌هۆی قورس کردنه‌وه له یه‌کدی جودا بینه‌وه هه‌رچه‌ند به‌پێی داخواری ده‌نگسازیی له‌وانه‌ش بی ده‌نگه‌که‌ی کۆتای وشه‌که به‌سکوونی ته‌واوه‌وه بکه‌ویتته به‌رای ته‌و فۆنیمه‌ی له ده‌روه دیت و پێوه‌ی ده‌لکیت. له‌م نموونه‌یه‌ی «سه‌رت» دا ده‌نگی «ر» له‌لایه‌ن فۆنه‌تیکه‌وه به‌سکوونی ته‌واوه ده‌که‌ویتته به‌رای «ت» وه‌ک که ده‌لی «که‌رت، مارت» به‌لام «ر» ه‌که قورس کرا له‌به‌ر ئه‌و ده‌ستوره‌ی تازه باسم کرد. هه‌روه‌هاش که راناوی «ت» هاته دواي «که‌س» له‌ویشدا قورسای ده‌خریته سه‌ر «س» له‌که هه‌رچه‌ند «س» له‌ رووی فۆنه‌تیکي کوردیه‌وه ده‌بی له به‌رای «س» دا به‌ ته‌واوی بوه‌ستی بی قورس کردن «که‌س، که‌ست».

به لام که گوتمان «ئمه سه رمه، له سه رته، عه شره تیک خزم و که سته...» له هه موو حالدا قورسايی سه ر «ر، س» هه لده ستي هه ر چونکه به هوئی هاتي بزوي تیک بو سه ر «م، ت» هه که قورساييه که ی به رايی، شوي تي نه ما. کورد نالی «سه-ر مه se-rime که-سته ke-site، سه-ر ته se-rite» «له مه شدا ده ستووری فونه تیک به سه ر ده ستووری رسته سازيدا زال بوو، من و توش به رپرسی ئه و جيگور کييه و له ناوچوونه نين ليتمان داوا ناکري بي قوول بوونه وه بزائين بوچی حوکمی «دهنگ» به سه ر حوکمی «رسته سازي» دا زال ده بي به لام ليتمان داوا ده کري ديمه نه که بي بين و نرخی راستينه ی ئه و قورس کردنه بزائين تاکوو له پيويست به ده ر بايه خی بي نه ده ين.

زال بوونی ده ستووره که ی فونه تیک به وه دا باشر روون ده بيته وه له جياتي «که ست» بلي ن «که ستان» چونکه يه که سه ر قورساييه که هه لده ستي بي ئه وه ی هيچ بزوي تیکی ده ره کی به دوا راناو که دا به ينين، هو يه که شي ئه وه يه که راناوی «تان» خوی بزوي ن داره .

له و نموونه مه شووره ی «نوستن، مردن» دا که نوونی چاوگ به دوا کاردا ديت و که سه ر مخته له سه به مل دهنگی کو تايی کاره که دا ده بری، ئايه قورساييه که هی چييه؟ ده زائين هی کاره که نييه چونکه که «ن» ی چاوگت لادا کاریکی ريکوپيکی بي قورسايی ده مي نيته وه «نو ست، مرد». دياره هی «ن» ی چاوگيش نييه چونکه تاکه دهنگ له خو وه قورسايی به پيش خو يه وه ناگري، جگه له وه ی که له و کارانه ی کو تايی يان «ا، و، ی» بيت قورساييه که وجودی نييه هه ر چونکه له بنه رته دا وجودی نييه و به دوا بزوي تيشدا هه بوونی نامو کينه. «سووران، به زين، ئه زمون...».

بيگومان زماني حاليی ئه و پرؤفيسوره زمانناسانه ی نرخ به و قورس کردنه ده دن ده لي هه قمان به سه ر ئه و ليکدانه وه وه يه نييه به رانه ر شتيک که هه ست به هه بوونی ده که ين، چونکه ماده م ئه و شته هه يه ده بي له نووسيندا تي بخوي ندر يته وه. به لام ئه وان پرؤفيسوره بای سه ری ده رزی مافی قسه ی ئه و تو يی يان نييه، ئه و پيش له به ر دوو هو ی گرنگ و گرنگتر:

هو ی گرنگ ئه وه يه که هات و ليکدانه وه به لگه ی به ده سته وه دا نايی پشت گو ی بخری ده نا ده بي له ئاست سه راييش به لگه ی هه لو ه شان دنه وه ی بي چينه وه و به ئاوی

دابئین. ده‌زانین سه‌راب دیارده‌یه و چاو ده‌ییئیت، به‌لام ده‌شزانین ئاو نییه له که‌شیش ناسه‌لمیئدری بلی ده‌بی نرخی ئاوی پی بدریت.

هۆی گرنگتر له هه‌لوه‌ستی پرۆفیسۆره‌کان خۆپانه‌وه رووبه‌روویان ده‌بیته‌وه: ئه‌وان هه‌ر له رپی لیکدانه‌وه‌وه ده‌یانه‌وی بسه‌لمیئن ده‌نگی هه‌مزه به‌خۆی و ئاوازه زه‌ق و زۆیییه‌وه فۆنیم نییه و یاریده‌ده‌ره و نابج نیگاری هه‌بی، ئنجا بۆ ده‌بی له ئاست ئه‌و دیارده‌ زیده‌ کز و بی هیز و بی ده‌وامه‌دا که «کسرة مختلصة وه‌یا قورس کردنه» نابج بایه‌خ به‌لیکدانه‌وه بدری. خۆ ئیمه هه‌رای نیوان زۆردار و زۆر لی کراو نابرینه‌وه تاکوو به‌زه‌یی به‌ به‌لگه و بی به‌لگه به‌لای زۆر لی کراوماندا بشکینیته‌وه. له ریتووس و ریزمان و فۆنه‌تیک و ئه‌وان کارانه‌دا شکانه‌وه‌ی تۆژه‌ره‌وه به‌لای خاوه‌ن هیژدا ده‌بیته.

راستیکه‌ی، هه‌لوه‌ستی ئه‌و پرۆفیسۆرانه له ئاست هه‌مزه و «کسرة مختلصة» دا ته‌شقه‌له کردنه به‌ ریتووس و به‌سه‌ر جومله‌ی لایه‌نی ده‌نگ له باسه‌کانی زماندا و چ مانای شیرنتری تیدا نییه، ئۆبالی من و تو و قوتاییه‌کانیشیان ده‌چیته‌وه ئه‌ستۆی ئه‌وانه‌وه که ساله‌ها به‌ گویماندا ده‌چرپینن و چی ده‌یلین به‌ به‌دییه‌مان له‌سه‌ر ده‌سه‌پینن، قوتاییش بیته و به‌ره‌ه‌لستی له بیرورایاندا بکات نیوه‌ی عومری له‌ ده‌ست ده‌چیت. ره‌نگه به‌لای خویته‌ره‌وه منیش له ئاست ده‌نگی هه‌مزهدا ده‌ستبه‌تالی به‌لگه و بنۆس بم وه‌ک که پرۆفیسۆره‌کان له قسه‌کانی مندا ده‌ست به‌تال نیشان دران... کاتی که‌ گه‌یشینه‌ باسی ده‌نگی هه‌مزه ئه‌م لایه‌نه‌ی ده‌ستپری و ده‌ستبه‌تالی خۆ به‌ده‌ر ده‌یه‌خیت. دانانی نیگار بۆ ئه‌و قورس کردنه له ریتووسدا به‌ره‌نگاری کیشه‌یه‌کمان ده‌کات به‌قه‌ده‌ر قه‌لافه‌تی زمانی کوردی، ئه‌مه‌ش نمونه‌ی کیشه‌که:

که وشه‌ی «رانک» مان له فه‌ره‌ه‌نگدا به‌ ranik نووسی ئه‌وسا یا ده‌بی له هه‌موو حال و باریکدا ئه‌و نیگاره‌ی «کسرة مختلصة» له دوا «ن» ه‌که‌وه بیته، یا ده‌بی له حالی تیچوونیدا نیگاره‌که‌ی ره‌ش بکه‌ینه‌وه:

1- ئه‌گه‌ر نیگاره‌که‌مان له هه‌موو حالدا نووسی شیوه‌ی ئاخاوتنمان ده‌بیته ئه‌سیری ریتووسه‌که و له کوردی ره‌سه‌ن ده‌شیویتی چونکه له ریتووسدا قورس کردنیک به‌سه‌ر وشه‌دا دیتین که له ئاخاوتندا تیچوه وه‌ک ئه‌وه‌ی که گوته «رانکه‌که» نالیته ranikeke به‌لکوو ده‌لیته rankeke هه‌روه‌هاش له زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری کوردیدا که قورس کردنه‌که‌یان به‌ پی جیگه و مه‌به‌ست دیته ناو ئاخاوتن

وهیا تیده چیت ئیتر ده بیته رسته ی وه ک «کرمه که گرژه» بخویندریته وه
 kirimeke girizhe چونکه له وشه ی «کرم، گرژ» دا قورس کردن هه یه. هه ر
 ئەمه ش ده بیته ئاکامی ناچار ی به ملدا برینی «کسرة مختلسة» چونکه
 قوتابخانه کان سه ر له به ریان وه های ده نووسن، هه رچی مندالیش هه یه به
 قوتابخانه دا تی ده په ریته و زمانی کوردی له و ریتووسه وه فیتر ده بیته، ماده م
 نیگاریش بو «کسرة مختلسة» داندرا ده بی بخویندریته وه وه ک که هه موو
 نیگاریکی دیکه ده خویندریته وه، ده بی «فکرم په رشه» بخویندریته وه fikirim
 ...perish... ئنجا ئە گه ر له وه رامدا پیتم بلینته وه ئەم کیشه یه ده دریته وه به
 سه لیکه ی خوینته ر که خو ی ده زانی قورساییه که ماوه ته وه یا هه لستاه، منیش
 بیته ده لیمه وه که سه لیکه به ره وان بی بوچی لی ناگه ری لی له سه ره تاوه بریاری
 مان و نه مانی قورساییه که بدات؟ بوچی دوو جارن ئیمتحنی سه لیکه ده که یته،
 جاریکیان به وه دا که ده بی بزانی قورساییه هه یه یا نییه، جاریکیشیان بزانی گو ی
 نه دانه ئەو نیگاره ی له نووسیندا بو قورس کردنه که هه یه و له ئاخاوتندا تی
 چوه. چهنده سهیره تو رازی نه بیته بنووسری «کرمه که» و بخویندریته وه
 «کرمه که» و پی له سه ره ئەوه داگری که بنووسری kirimeke و بخویندریته وه
 ...kirimeke

له زمانی کوردیدا بگه ریته ده بینیت ئەم هاتن و چوونه ی «کسرة...» به قه ده ر
 ده ماره کانی له ش تیکه ل به شیرازه وونی زمانه که یه و هینده ی که جیوه ش له به ر
 په نجه کانت هه لدیته ئەویش له ئاخاوتندا خو یته لی ده شاریته وه.

2- ئە گه ر نیگاره که مان له کاتی هه بوونی قورس کردنه که دا نووسی و له کاتی
 نه مانیدا ره شمان کرده وه ئەوسا به شیکه ی به رچاوی وشه ی کوردی دوو بر گه ی
 دووشیوه نووسینی ده بی، له فه ره نه نگیشدا پیویست ده بی به وه ی خوینته ر ئاگادار
 بکری که «کسرة...» ی فلانه شوینی وشه که هه میشه یی نییه. ئەم ئاگادار
 کردنه وه و دوو جو ر نووسینه ش بو وشه ی فه ره نه نگه ی له ئیمکاندا ده بی به لام
 «کسرة...» ی که له تیک به ستن و دارشتنی وشه و رسته دین و ده چن بی
 چاره سه ر کردن ده میتته وه، به نمونه وشه ی «گرتن» ده نووسری girtin به لام
 له ریژه ی فه رمان و نه ی و ئاینده دا قورساییه که ی سه ر ده نگه ی «گ» تی
 ده چیت و وشه که ده بیته ...bigre, megre, bigrim ده نووسری «دیتمت» ده نووسری
 deetimit که بوو به «دیتمته وه» ده بیته deetimtew ئیتر به و پییه هه زاران

تیک بەستن و تیک ھەلکێشان و لیک ترازاندن که ئیمکان نییه له پیشهوه
 فەرھەنگی بۆ دابندریت وەیا پیشبینی تیدا بکری ھەر جارە له نووسیندا نیگاری
 ئەو قورس کردنە تیاندا ھەردە کەویت و ون دەبی، که ئەمە خۆی عەیبینی
 گەورەترە لەو ھەی پیشەکی بریاری نەنووسینی نیگاری ئەو قورس کردنە بدری.
 ئەو ھەندە زمانی بیگانەم خویتدییەو ھەم نەم دیتو ھە و دەستەو ھە و رستەکانی
 جار لە جاری چۆنیتی نووسینیان بگۆری.

ئیمە لەو نمونانە ی شەکل و بەدیھیدا دیتمان قورس کردن لە ھەدا تی چوو و
 واتاشی نەگۆرا، بەمەشدا ھەر بەپێ تەعریفی پرۆفیسۆرەکان نرخی فۆنیمی نەما، ئیتر
 ئەگەر ھەر پێ داگرین لە سەر پێویست بوونی نووسینی، دەبی نیگار بۆ دەنگی توورە
 بوون و لاواندەو ھە... و...ش دابنن چونکی ئەوانیش جۆریکن لە دەنگ و بۆ مەبەستی
 تاییەتیس دینە ناو ئاخاوتنەو ھە. وا دەبی نەرەزامەندی دەنگیکی ھە دەگریت و برگی
 تیدا پەیدا دەکات و ھە کە دەگوتری «فلانە شت؟ دەسا فللسیک ناھینی!» لەجیاتنی
 «فلسیک...» یاخود لە نەھی کردندا دەگوتری «نەککە ی بچیت بۆ لای...».

دەبی بزانی مومکین نییه ریتووس ھەموو دەنگیکی ئاخاوتن شەکل نووس بکات ھیچ
 ریتووسیکی ئەم جیھانەش نییه ھیندە ی ئیمە مەراقی خورد کردنەو ھە ئاخاوتنی
 ھەلگرتی. من لە گۆشە نیگای خۆمەو ھە چ دوشمنایەتیم نییه لە گەل ئەو قورس
 کردنەدا ھەر و ھە کوو دۆستایەتیشم لە گەلیدا نییه، تەنانەت ئەگەر بە کۆمپیوتەر زانرا
 کە جۆریکیشە لە جۆرەکانی بزوین لێ وەتەنگ نایەم، ھەر ئەو ھەندە حیسابە ی بۆ
 دەکەم کە بزوینی یە کجار کورت و بی ھیز کاری بزوینی عادی ناکات و تی
 دەچیت و واتا ناگوریت و فۆنیم نییه، خۆ ئەگەر بە بریاری کوتە ک حەقی چل
 نیگاریشی بۆ دابندریت، سەغڵەتم ناکات. ئەویش لەبەر دوو سەبەب

- 1- یە کیکم لەوانە ی دەزانن کە ی دیت و کە ی دەچیت
- 2- بەشی ھەرە زۆری عومرم رابوارد بی ئەو ھە ناچاریم نازی خۆرای بکیشم... من
 بەرۆشی دوو شتمە:

یە کە میان ئەو ھە یە کە بە خۆرای نرخیکی لە پێویست زیاد ی گرنگی و بایەخ بۆ خۆی
 دابریو ھە و گەلیک بەولای بەرژەو ھەندەو ھە زەینی نووسەرانی کوردی بەخۆیەو ھە خەریک
 کردوو ھە حالیکیدا ئەو قورس کردنە بریتییه لە پینداویستی نابەردەوامی رستەسازی
 و ھەسازی، ھەر بە نەمانی پینداویستە کەش قورس کردنە کە دەرەو پتەو ھە جا ئەگەر

پنهم بلیت ئەم مەبەستانە ی قورس کردنە که پیکیان دینیت چشتی بی بایەخ نین له وه‌رامدا دەلیم پیک هاتنی ئەو مەبەسانە بی ئەو‌ه‌ی نیگار بو قورس کردنە که دابندرئ دیتە جی، چونکه وه‌ک بزویڤ و کۆنسانت نییه به نه نووسینی که‌له‌به‌ر بکه‌ویته وشه و رسته وه وه‌یا واتایان بگۆرئ وه‌یا بی واتابن. هەر چۆن به‌سه‌لیقه ده‌زانین به پی پیویست دەنگی پارانه‌وه له حالی پارانه‌وه‌دا بخه‌ینه ئاخوتنه‌وه بی ئەو‌ه‌ی نیگاری بو دابنن هه‌روه‌هاش به سه‌لیقه ده‌زانین قورس کردن له کوی ده‌بیت و که‌ی هه‌له‌سته‌یت.

دوه‌میان ئەو‌ه‌یه که تی خویندنه‌وه‌ی قورس کردن ئەرکیکی بی سه‌روبن ده‌خاته به‌ر ریتووس و نووسه‌ر و خویته‌ره‌وه‌ی کوردی چونکه نووسه‌ر ده‌بی هه‌میشه به‌بی هاتن و نه‌مانی قورساییه که خه‌ریکی گۆرینی ریتووسه‌که‌ی بیت. ئیمه وه‌ته‌نگ دین له وه‌ر ریتووسه‌ی ئیستا که‌مان له‌به‌ر زۆری خال و نیشانه‌ی سه‌رژیری بیته‌کان، ئەم جاره‌یان سه‌رباریکی قورستر له‌بن باره‌که سواری ده‌ست و قه‌له‌ممان ده‌بی که‌چی که‌سیش هه‌ستی به نووقسانی ریتووس نه‌کردوه له‌به‌ر نه‌بوونی نیگاری قورس کردنە که، ناچاریش نه‌بوه پرسی ئایا قورسییه که بو کوی به‌ینیت و که‌ی تی بیات.

د. ئاوهره‌حمان له ستوونی یه‌که‌می لاپه‌ره 13 ی گۆفاردا به‌سه‌ر «گه‌نم - گه‌نمه‌که» دا ده‌چیته‌وه. خۆی له‌وه ناگه‌یه‌نیت که نووسینی genmeke له‌چاو genim دا شکلی کۆنی دۆراند و نیگاریکی ای سه‌رله‌به‌ری لی که‌م بووه، خۆ هه‌ردوو کیشیان هه‌ر «قمح» ن و هه‌مان وشه‌ن، هه‌ر ئەوه‌نده ده‌لی له‌بری بر‌گه‌یه‌ک بر‌گه‌یه‌کی دیکه په‌یدا بوو، له‌مه‌شدا هه‌یچ دل‌دانه‌وه‌یه‌ک شک نابەین چونکه سه‌ره‌رای ئەو‌ه‌ی که بر‌گه‌ی دووه‌م له ده‌ره‌وه‌ی وشه‌ی «گه‌نم» په‌یدا بوو به‌هاتنی بزویڤ وه‌یا قورس کردن بو کۆتای وشه‌که، کیشه‌مان کیشه‌ی تی چوونی ده‌نگ و نه‌مانی نیگاره‌که‌یه‌تی نه‌ک «بر‌گه‌سازی» چونکه وشه و رسته هه‌ر ده‌بی بر‌گه و که‌رتیان هه‌بی، ئەو‌ه‌ی نه‌خویندووشه ده‌نگ و وشه و که‌رت و رسته ده‌رده‌په‌رین به‌لام که بوو به نووسه‌ر چاوه‌کانی ده‌بینن جاریکیان نووسرا Genim و جاریکیان نووسرا Genm که بوو به فۆنیمناسیش ده‌بینی ئەو ده‌نگ و نیگاره‌ی به‌فۆنیم داندرا‌بوو هه‌لستا و واتاشی تیک نه‌دا. راستیه‌که‌ی ئەم ته‌رزه ریتووسه‌ی ده‌دات داوا بکری، وه‌ک کراوه، فه‌رق له‌ نیوان نووسینی «کا» و «کی» ش بکری، داله کلۆره‌که‌ی سلیمانیش نیگاری بو دابندرئ - وه‌ک که مامۆستا وه‌بی به «ذ» ی ده‌نووسی - منگه‌ی نیوان «ن»، گ «ی» «ده‌ربه‌نگ» یش له نووسیندا تی بخویند‌ریته‌وه. به‌لی ده‌زانم کیشه‌ی ئەمانه‌ هاوچوونی ته‌واوی کیشه‌ی «کسره...» نییه به‌لام خۆ کیشه‌ن! «کسره‌ مختلسه» ش

هاوتای بزویتی کورتی ئاشکرا نییه که چی دەلین دەبی وه ک ئەو بایه‌خی پی بدری، به هه‌مه‌حال کیشه‌ی «کا، کئ» و ده‌نگی دالی کلۆر و «ن، گ» پتر له کیشه‌ی «کسرة...» نرخ په‌یدا ده‌کات له‌وه‌دا که هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وامن و نار‌ه‌ویته‌وه وه ک که قورس کردن کاتی و ناب‌ه‌رده‌وامه و تی ده‌چیت.

د. ئاو‌ه‌حمان چه‌ند رسته و ده‌سته‌واژه‌یه‌کی هینابۆوه به نمونه‌ی ناقولایی نیگار دانه‌نان بۆ ئەو قورس کردنه، وه ک «جلم برد شتم - من کرمم گرت - من پرشنگم گرت...» له رواله‌تا نمونه‌کان ره‌خه‌ه‌لده‌گرن به‌لام به لی وردبوونه‌وه مه‌سه‌له‌که ده‌گۆری: ئیمه ده‌زانین هه‌ر ده‌نگیکه له به‌رای و شه‌وه بیت و بزویتی ئاشکرای له دواوه نه‌یه‌ت به‌ناچاری قورس ده‌کرئ ئیتر نیگار دابندری وه‌یا دانه‌ندری قورس کردنه‌که له خۆوه به‌سه‌ر زاری مرۆفدا دیت. جا ته‌گه‌ر له پیشه‌وه بریارماندا، وه ک که ریتووسی ئینگلیزی بریاری داوه، ئەم شته ناچارییه بده‌ینه‌وه به فرمانی واقع و ره‌نجی نیگار کیشانی تیدا نه‌به‌ین شتی‌کمان کردوه له بریاری هۆش پی شکان و ژیریژی بوه‌شیته‌وه هه‌ر وه ک له جودا نه کردنه‌وه‌ی کاف و کافی کلۆریش هۆشمان به‌کار هیناوه و عه‌زاییکی بی لزوممان له کۆل نووسه‌ری کورد و کوردی کردۆته‌وه، هه‌ر چه‌ند له‌ئاست ئەو کاف و گافه‌دا هه‌موو کورد له هه‌موو حال و باردا یه ک مامه‌له ناکات چونکه کوردی به‌ری سو‌ران له وشه‌ی وه ک «ده‌پشکوئ، ده‌ئه‌نگوئ...» دا کلۆریان ناکه‌ن چونکه له ته‌سلدا کاف و کافی «پشکووتن، ته‌نگووتن...» کلۆرین، هه‌روه‌ها «مه‌ره‌که‌بی کویک و ده‌وله‌تی کویت و کوین ته‌لیزاییت...» کاف و گافیان وه ک خۆیان ده‌میننه‌وه... له‌گه‌ل ته‌مه‌شدا ئاسان کردنی ریتووس و یه‌کچوون کردنی له زمانیکدا ته‌وه ده‌هینیت تیبنی وه‌ها به‌رته‌سک له‌بیر بکری، تا ئیستاش ریتووسی لاتینی که من دیبیتم قورس کردنی به‌رای وشه‌تی ده‌بات و نیگاری بۆ دانانیت و که‌سیش تیدا نه‌شیاوه. ئیمه له ریتووسی ئیستا‌که‌ماندا که به پیتی عه‌ره‌بی ده‌نوسری گرفتیکمان نه‌ها‌تۆته‌به‌ر له‌و ته‌رزه رسته و ده‌سته‌واژانه‌دا که د. ئاو‌ه‌حمان نمونه‌ی لی هیناوه‌ته‌وه، برواش ده‌که‌م «فرچکم گرت» گه‌لیک خۆش خۆین و ئاسانتره له وشه‌ی وه ک «تی هه‌ل چوومه‌وه - تی‌هه‌لچوومه‌وه».

د. ئاو‌ه‌حمان ده‌یتوانی ئەو نمونه‌ناوه به‌هینیته‌وه بۆ ئیستاپ گه‌یاندنی که‌م بایه‌خی ئەو قورس کردنه له نووسیندا به‌وه‌دا بلی ئه‌ری خویته‌ری کورد کامتان هه‌له‌ ده‌که‌ن له خویندنه‌وه‌ی «لنگم بلند کرد»؟ به‌راستی که‌سیش هه‌له‌ی تیدا ناکات هه‌رچه‌ند وشه‌ی «لنگ» بزویتیکیشی لی قرتاوه چونکه راستیکه‌ی «لینگ» ه.

له‌و رسته‌یه‌ی «لنگم بلند کرد» دا به ریکه‌وت وشه‌کانی «لنگ، بلند، کرد» به فرمانی ده‌نگسازیی کوردی له‌ خووه‌ گرفتیان ره‌ویوه‌ته‌وه چونکه ده‌نگه‌کانی «نگ، ند، رد» له‌و ده‌نگانه‌ن که به دوا‌یه‌ کدیدا قورس کردن هه‌لناگرن ئنجا ته‌‌گه‌ر قورسای سهر «ل» ه‌که‌ت هه‌لگرت ده‌بی «ن» ه‌که‌ قورس که‌یت و له «د» ه‌که‌ی دا‌بریت، ته‌مه‌ش دژی ده‌نگسازیی کوردیه‌ چونکه «ن» ی وه‌ستاو له به‌رای ده‌نگه‌کانی «گ، د، ت» دا قورس کردن هه‌لناگری. راستیکه‌ی ته‌و ده‌نگه‌ی «ن» له‌ وشه‌ی کوردیدا له به‌رای «ج» شدا قورس نا‌کری وه‌ک «بنج، ره‌نج، کونج...» به‌لام گویم لی بوه هه‌ندئ کورد له وشه‌ی «به‌نج» دا قورسای ده‌خه‌نه سهر «ن» ه‌که‌ ده‌بی ته‌وه‌ش بلیم له ده‌نگسازیی کوردیدا هاتنی بزوین له به‌رای ده‌نگه‌کانه‌وه داخوازی قورس کردنیان ده‌کات به پیچه‌وانه‌ی ته‌وه‌ی به‌دوایاندا بیت، به نمونه وشه‌ی «دنک» ئاسانتر نوونه‌که‌ی ده‌وه‌ستیندری له «ده‌نک» که بزویته‌که‌شی بوو به بزویتی دریز وه‌ستانه‌که مومکین نایی وه‌ک له وشه‌ی «پرانک» دا ده‌بی نوونه‌که قورس بکری. به‌لام که بزوین به‌دوا وشه‌که‌دا هات قورساییه‌که ده‌روات وه‌ک که ده‌لی «رانکه‌که‌م» نوونه‌که ده‌وه‌ستیندری. ههر له‌به‌ر فرمانی ته‌م جوهره ده‌ستوورانه‌ی ده‌نگسازیه‌ که گوتت «پلنگ، بیژنگ، ره‌وشت» چارت ناچاره ده‌بی ده‌نگه‌کانی «ل، ژ، و» قورس بکه‌ین چونکه «نگ، شت» له کوردیدا بی قورس کردن به‌دوا‌یه‌ کدا دیت، که‌سیک وه‌هایان ده‌رنه‌برئ کورد نییه و کوردی فیترنه‌بوه.

ماینه‌وه له‌گه‌ل راناوی که‌سی یه‌که‌می تاک به‌دوا‌ی وشه‌ی «لینگ» دا «لنگم»، تو که به خه‌لق‌ت راگه‌یاند ههر تاکه ده‌نگیکی کۆنسانت له ده‌ره‌وه‌ی وشه‌وه‌هیتا و به وشه‌که‌وه‌ت لکاند قورساییه ده‌خاته سهر دوا‌یین ده‌نگی وشه‌که‌ عوزری هه‌له‌ کردنت به‌ده‌ست که‌سه‌وه نه‌هیشته‌وه، ته‌وساش نه‌ک ههر له ئاست راناودا، بگره له ئاست هه‌موو پاشگریکیش چاوی خوینه‌رانت کردۆته‌وه وه‌ک «کولک، کولکن kulkin. ده‌ست، ده‌ستک Destik» ده‌ستووراتی ده‌نگسازیی که خه‌لق له خووه بی ئاگاداری و لی وردبوونه‌وه به‌کاریان دیتن گه‌لیک باری ته‌و قورس کردنه‌ی نه‌رم کردوه، به نمونه دوو وشه‌ی «فرچک، گرفت» ده‌ده‌ینه به‌ر ده‌ستووراتی ده‌نگسازیی.

دوو ده‌نگی «ف، گ» له‌به‌راییه وشه‌کانه‌وه به فرمانی ناچاریی قورس ده‌کرین که ده‌کاته‌وه فرمانی ده‌نگسازیی. له وشه‌ی «فرچک» دا دیسانه‌وه به‌ناچاریی ده‌بی ده‌نگی «ر» له‌گه‌ل ده‌نگی «ف» بیته‌ بره‌گی یه‌که‌م چونکه هاتنی «ر» ه‌که‌ به‌دوا ده‌نگیکی قورس‌کراودا ده‌بی بره‌گه دروست بکات مه‌گه‌ر داخوازیه‌کی به‌هیز وه‌ها

بکات سه‌رله‌نوێ «ر»ه‌که قورس بکریت، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ جیاتی «فرچک» وشه‌ی «فرشته» بایه‌ ده‌بوو «ر»ه‌که قورس بکری بۆ ئه‌وه‌ی «ش»ه‌که به‌بێ قورسایي بکه‌ویته‌ به‌رایي «ت»ه‌که وه‌. هه‌ر هۆیه‌کی ئه‌وتۆییشه‌ وه‌ها ده‌کات له‌ وشه‌ی «گرفت» دا «ر»ه‌که قورس بکریت ده‌شزانين «ف»ه‌ز له‌ «ت» ده‌کات...

ئیمه‌ که ئه‌م ده‌ستووهره‌ فۆنه‌تیکیه‌ سروشتیانه‌مان له‌ ده‌نگسازي کوردیدا هه‌ست پێ کرد سه‌یرمان نایه‌ته‌وه‌ له‌وه‌ی کورده‌واری له‌ خۆوه‌ بلی:

- بی - ژنگ
- ب - رشت
- گ - رفت
- پ - لنگ
- پر - شنگ
- که - نشت
- د - روست
- ب - نیشت

شاخی «سگرمه» - «س - گر - مه» ئه‌گه‌ر بزوینی به‌دوادا نه‌هاتبایه‌ ده‌بوو بگوتری «سگ - رم» به‌لام ئه‌گه‌ر «سگرت» بایه‌ ده‌بوو بگوتری «س - گرت» وشه‌ی «بالنده»، ئه‌گه‌ر پیداوایستی فۆنه‌تیکي نه‌بوایه‌ ده‌بوو وشه‌ی «بال» که بنجییه‌ بر‌گه‌یه‌ک بی‌ت و «نده» ش که پاشگه‌ر بر‌گه‌ی دوهم بی‌ت به‌لام چونکه «ن» ی پیش «د» ده‌بێ وه‌ستاوی ته‌واو بێ «ل»ه‌که‌ی به‌قورس کراوی بۆ خۆی راکیشا و له‌ ئه‌سلی وشه‌که‌ی ستانده‌وه‌. که‌چی «بالگه‌ر» ده‌بێ «بال - گ - ره» بخویندریته‌وه‌ چونکه وشه‌ی بال که بنجییه‌ هیچ ناچاریه‌کی ده‌نگسازي «ل»ه‌که‌ی لێ ناستینی بۆ سه‌ره‌تای «گه‌ر» که له‌ وشه‌ لیکدراوه‌که‌دا پاشگه‌ر، ئینجا ئه‌گه‌ر پیم بلیت ئه‌م ده‌ستووهرانه‌ که‌ی به‌بییری خۆینه‌ردا دیت تا له‌ خویندنه‌وه‌دا به‌پیی ده‌نگسازي به‌ بێ نیشانه‌ و نیگار پیره‌وییان بکات، له‌ وه‌رامدا ده‌لیم:

1) نووسه‌ر که‌ بیه‌وی نیگار بۆ قورس کردن دابنیت ده‌بێ به‌ سه‌لیقه‌ یا به‌ فیروون شوینی ئه‌و قورس کردانه‌ بزانی ده‌نا له‌ ئاخوتندا هه‌له‌ ده‌کات و قورس کردنه‌که‌ له‌ شوینی ناله‌باردا داده‌نیت. ئنجا که‌ حال وه‌ها بێ نووسه‌ر و خۆینه‌ر هه‌ر وه‌ک له‌ ئاخوتندا به‌ ره‌هایی و بێ نیگار وشه‌ ده‌رده‌په‌ریتی له‌

خویندنه‌وه‌شدا هه‌روه‌ها ده‌کات چونکه شتی‌ک ده‌خوینتته‌وه که پیشتر له گه‌رووی خو‌ی ده‌ره‌هاتوه و دواتر به‌سه‌ر نووکی قه‌له‌مه‌که‌یدا تیپه‌ریوه، نووسه‌ر و خوینته‌ریش له‌یه‌ک حوکمدان چونکه خوینته‌ریش وه‌ک نووسه‌ر ئاخپوه‌ر و سه‌لیقه‌داره. بیگومان سه‌لیقه‌ی راست و ره‌وان بی ته‌ده‌خولی ریتووس و نووسه‌ر له ئاست ئه‌و قورس کردنه‌دا ئازادتر و ره‌هاتر ده‌بی له‌وه‌ی بیین ده‌ستووری ماموستا وه‌هبی به‌سه‌ردا سه‌پینین بو‌ی بنووسین «فیرچیکم گیرت، ده‌ستیم بیلیند کیرد...»

(2) ئه‌گه‌ر ره‌وا بی ره‌خنه‌ی ئه‌وتویی له‌و قسانه‌ی من بگیری ده‌بی سه‌رله‌به‌ری زانسته‌کانی زمان یاساغ بکرین چونکه هه‌موویان شی کردنه‌وه و ورده‌کاری و ده‌ستوورسازی و کیشانه و پتوانه‌ی په‌نامه‌کی له شتی ئه‌وتو‌دا ده‌که‌ن که زۆریه‌ی بابه‌تیان له‌وانه‌ن کاری سه‌لیقه‌ بن. کام ئاخپوه‌ری ره‌وانه‌ بیته‌ له ریزمان و سینتاکسی تاقی بکه‌وه مه‌ته‌ق نا‌کا. قسه‌ی من وه‌یا هی د. ئاوهره‌حمان بو‌ ئه‌و که‌سانه‌یه‌ که له به‌ر تیشکی لیکدانه‌وه‌دا سه‌یری دیارده‌ی ئاخواتن و نووسین ده‌که‌ن. ئاخپوه‌ری عاده‌تی نه‌ بابه‌تی ئه‌وتویی ده‌خوینتته‌وه و نه‌ تیی ده‌گات و نه‌ به‌ ته‌ماشه‌ رۆژه‌ک له رۆژان په‌نگ به‌ قسه‌کانی ده‌روونی بخواته‌وه تا ده‌یانخاته به‌رانبه‌ر ئاویتنه‌ی ریتووس و ریزمان و زماناسی و وشه‌سازی و ده‌نگسازیه‌وه.

به‌راستی ئه‌م کیشه‌یه‌ی «کسرة مختلصة» له ریتووسی ئیستا‌که‌ی کوردی عیراقدی هیچ‌گرفتی دروست نه‌کردوه و خالقه‌که به‌هۆی نه‌بوونی نیشانه‌ ئه‌و «کسرة...» به‌ ده‌توانن لوستر و ریکتر نووسینی کوردی بخویننه‌وه، ته‌نانه‌ت نمونه‌کانی د. ئاوهره‌حمان بو‌ خو‌یان شایه‌دی ئه‌م راستیه‌ن چونکه هیچ‌خوینته‌ریک هه‌له‌یان تیدا ناکات. کاتیک که‌وتینه‌ سه‌ر نووسین به‌ لاتینی، گرفته‌که سه‌ر به‌رز ده‌کاته‌وه چونکه له لاتینیدا چاومان به‌ جو‌ره نووسینیکی دیکه‌ فی‌ربوه، هه‌رچه‌ند ده‌زانم زماناسی کورد پتر له‌ هی ئینگلیز و فره‌نسه‌ بایه‌خ به‌و قورس کردنه‌ ده‌دات، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ری‌ه‌بی نووسه‌ری ئینگلیزیش ناچار ده‌کا له جیاتی Bring, Turn بنووسیت Biring, Turin.

راهاتن و ئوگر گرتن له‌سه‌ر جومه‌ی چالاکی مرو‌فی عاده‌تیدا کاریگه‌ریکه‌ بارته‌ق‌ای رۆشنبیری و زانست و خویندن جله‌و‌کیش و پالپوه‌نه‌ره. تو‌ بیته‌ ئینگلیزیک ناچار بکه‌ وشه‌ی neighbour - ده‌خوینتدیرته‌وه «نیبه‌ر» وه‌ها بنووسی وه‌ک له زاره‌وه

دهرديت nyber ده بينيت دست و قه له مي ده شيوين، وشه ي archive به
 فرهنسهييه ک نيشان بده ده خوينايتته وه «ئه رشيف» که چي ئينگليز ده خوينايتته وه
 «ئار کيف...» ئينگليزیک که بنووسيت «ئاي» ئه گه به واتاي «چاو» بيت
 ده نووسيت «eye» به واتاي «من» يش ده نووسيت «ا». چ سه يرشي به وه کاره ي
 نايه ت.

ده بي بزاین رينووسي لاتيني به تيکراي، پاشماوه ي به ره وپيش چووي و به عيب و
 عاري رينووسيکی چهند هزار ساله ييه که له بنه رتدا هيرؤغليفي بوه و دواتر به
 گوړانه وه بوته رينووسي نه ته وه ساميه کان و له 700 ي پيش زانيدا په رپوه ته وه بو
 يونانيه کان - بنوره: «فرهنگ ايران باستان، پورداود» و «العلاقة بين النطق والكتابة
 في تعليم العربية - محاضرة مجيد الماشطة، نيسان 1982» له وپشه وه ورده ورده به
 ولاتاني ئه وروپادا بلاو بوته وه. يونانيه کانيش به شيک له کونسنانته کانين کردوه به
 بزوين که له نووسيني ئاراميدا کونسنانت بوه به لام به شيوه يه کی لي ل به بزويتيش
 به کار هاتوه «مجيد الماشطة - العلاقة بين النطق والكتابة...» رپکه و تيکی ساده ي
 سه ره تاي بوو که له نووسيني لاتينيدا دهنگي هه مزه نيگاري بو نه کيشراو ره گه ل
 نيگاري دهنگي ديکه دا تيکه ل کرا، ئه وساش بهر له 2700 سال نه فونولوجي هه بوو نه
 فيلولوجي نه سينتاکس و نه هيچ، هه رچي ده سکارويه کی له رينووسدا کراي به چکه ي
 نابه له دي و سه ريبي و په له بووه بي ماموستا و بي رابه ر. گه ليک باري نووسيني
 ئينگليزي و فرهنسهي تامي «هيرؤگليفي» ده دات که له ويندا وشه نيگاري هه بوه
 نه ک دهنگ ئه گه رينووسي ئيستا که ي کوردي ئه وه هه موو دست هه لبرينه وه ي تيدا
 نه بوايه له بهر زوري خال و نيشانه و نه لکاني به شيکی پيته کاني به پيتي دوا خو يانه وه،
 سه د جارن له لايه ن کيشانه و پيوانه وه له هي لاتيني «وه ک فرهنسهي و ئينگليزي»
 زانستيتر ده بوو چونکه چي ده نووسري خزمه له گه ل ئه وه ي ده گو ترئ، ته نانه ت
 ناوانوه وردپوي و هه ي تيدا کراوه زور ژيرانه رينووس و ريزماني له يه کدي گري
 داوه وه ک که فهرق کراوه له نيوان تاکه پيشگر و دوو پيشگردا له رووي لکانديان
 به کاره وه هيا پيشنيار هه بوه به فهرق کردن له نيوان نيشانه کاني فه رمان و نه هي و
 تاينده و نه في له گه ل پيشگر وه يا راناويکی که ده که وپته پيش کاره وه له و روه وه که
 ئه و نيشانانه پتر تيکه ل به ته کويني تاکه «کار» ده بن بي ئه وه ي بيان که ن به
 ليکدراو... جوداوازي نيوان «نه» ي به واتاي no و «نه» ي به واتاي neither, nor
 له رينووسدا ئه وپش هه ر ورده کارييه که کوردينا سه کان له ئاکامي تيکراي
 پيشکه و تني زانسته کانه وه بوي چوون ده نا بهر له 50 ساليک که کوردي ده نووسرا

کیشانە و پێوانەیی تیدا بە کار نە دەهات. بڕوا دەکەم هەر جۆرە رینوووسیکی بۆ کوردی بە پیتی لاتینی قەراردادە بکری بەهۆی راهاتنەوه لە ئاکامدا بە لووسی دەخوینتریتەوه. بە تاییبەتی چونکە پیتەکانی دوو جۆرنین کە بلکین و نەلکین، خال و نیشانەشیان وەک نەبی وەهایە. ئینجا ئەگەر رینوووسە کە تا ئەو رادەبەیی ناقلای تیدا پەیدا نابێ، لەو قورس کردنە رەها بکری بە قازانجی زمان و رینوووسی کوردی تەواو دەبێ. بەلای منەوه ناشی قورس کردنیکی بەردەوام نەبێ، نیگاری بۆ دابندرئ... قورس کردنی دەنگی سەرەتای وشە نیگاری ناوی... کورتی رای من ئەوەیە: هەتا بکری پێویستە لەو نیگارە خۆمان بدزینەوه چونکە فۆنیم نییە، بەردەوام نییە و داخواری دەنگسازییە... لەو هەشدا زۆرم بۆ ئەو قورس کردنە بەجی هێشتووە چونکە بە پیتی تەعریفی فۆنولوجستەکان فۆنیم نەبێ مافی نیگار بۆ دانانی نابێ.

دەنگی هەمزە

گۆتارە کە ی د. ئاورەحمان کە بیرورای فۆنولوجستەکان لە بارەیی هەمزەوه پەسەند دەکات و لەوانەوه بەلگە دەهینیتەوه بۆ فۆنیم نەبوونی ئەو دەنگە، بەرەو لیکدانەوهیە کەوه دەروات کە لە پێشەوه بڕیاری خۆی داوه بە ئیعدام کردنی هەمزە. تەنانەت هەبوونی لە بەرای و شانەوه بە بەلگەیی نەبوون دادەنیت. ئەو مامۆستایانە دەیانەوی بسەلمینین کە هاتنی هەمزە لە بەرای وشە تەنها بۆ دەربڕینی ئەو قاولانەیه کە بەدوایدا دین.

د. ئاورەحمان دەنووسیت: «هەمزە... دەنگیکی یاریدەدەرە لە سەرەتای ئەو وشانەوه وەیا ئەو بڕگانەوه پەیدا دەبێ کە بە بزوین دەست پێدەکەن».

جاری دەبێ وەکوو بەدییهی بزاین کە دەست پێ کردنی وشە وەیا بڕگە بە «بزوین» لە بنەرەتدا موستەحیلە. بزوین هەمیشە بە دوا کۆنسانتدا دیت. تەنها لێرەدا تیبینیە ک هەیه دەبێ بن لێو نەخری. دوو دەنگی بزوینی «و، ی» ی درێژ شیوهی کۆنسانتیشیان هەیه، راستیە کەشی دەبێ بلین «و، ی» بە بەریانەوه هەیه ببنە بزوینی درێژ.

لە وشەیی «یار، پایز، وەشت، دەروازە» دا هەردوو دەنگی «ی، و» کۆنسانتین هەرچی دەنگی ئەلفە هەر بزوینە و ناییتە کۆنسانت. هەندیک لە زمانزانانی کۆنی

عەرەبی کە ھەمزەیان بە ئەلفی کۆنسانت داناو زۆر لە سەھوودان تەنانەت یەکیکی وەکوو «ابن درستویە» لە کتیی «تصحیح الفصحیح» دا ھەمزە بە دەنگی سەر بەخۆ دادەنیت. بزویتی کورت لە دەنگی ئەلفیش پتر پابەندی کۆنسانتە چونکە ھیندە ی ئەو وجودی سەر بەخۆی نییە: تۆ بیئە وشە «گە، گا» لە ریکۆردەدا تۆمار بکە و دواتر دەنگە کە «گ - ک» لە ھەردوو یاندا بێرەو و گۆی بگرە لەوێ بە بزویتی دەمینتەو دەبیەت دەنگە کە ئەلف دەناسریتەو بەشتر لەوێ کورتە بزویتی «فتحة» بناسریتەو. بەھەمەحال ئەم لایەنە سەریشە کیشە ھەمزە نییە.

ئاخێوەر کورد بیئە و عەرەب بیئە و ڕووس بیئە ناتوانی دەنگی بزوین لە بەرای و شە بدر کینیت. ئنجا کە ھاتی بزوین لە بەراییدا موستەحیل بیئە چون بەسەلمین مام «بارام» یکی بەر لەو ھەندە ھەزار سالی بیری بۆ ئەو ڕۆشتو ھەمزە بخولقینی ھەر بۆ ئەوێ موستەحیلە کە بکات بە مومکین. بۆچی نەھات دەنگی کۆنسانتی دیکە حازر بە دەست بخاتە پیش ئەو بزویتانی ھەمزە خستە پیش، خۆ لە ھەزاران ھەزار شوینی دیکە دا وەھای کردو ھەمزە فۆنیم نەبیئە و مەوجود نەبیئە بۆچی، لەجیات «ئیرە، ئاو...» نەگوترا «فیرە، ژاو». ئنجا ئەگەر بلی چ قەیدی ھەمزە تیدا بەکار بەینیت منیش دەلیم چ قەیدی ھەمزە دان بەو ھەمزە بەینیت کە ھەمزەش وەک «ف، ژ» فۆنیمە و دەنگە و پیک ھینەری وشە و بەلادان و گۆرانی وانا یا نامینی یا دەگۆری؟ ئەم راستیانە بۆچی بکوژرین؟ ھەر ھەتا ھەمزە بکوژری؟

چەندیکی فکرم دینم و دەبەم بۆ ئەوێ ھۆیک بدۆزمەو فۆنۆلۆجستی رۆئاوی ئیقناع کردیئە بەوێ ھەمزە فۆنیم نییە ھەر ئەو ھەندەم بەبیردا دیت کە لە کۆنەو نیگاری بۆ دانەندراو ئیتر چاوی بە نەبوونی راھاتو، دواتر دەرکی کرد کە بە زۆری وەیا ھەمیشە بزویتی بەدوادا دیت لەو ھەرا یە کەندەر دوودلی تەسکین بوو بەوێ کەوا ھەمزە ھەر وەک نیگاری نییە فۆنیمی رەسەنیش نییە... جا ئەگەر ئەمەش سەبەب نەبی ھیچ سەبەبیک نامینتەو لە ڕووپەرەو زماناسی و دەنگسازیدا بە بۆرە تەئویلیش پشتگیری لەو رایە بکات چونکە دەنگی ھەمزە نەک ھەر ھەمزە و بەس، بەلکو لە دوو ڕووەو پیش دەنگەکانی دیکە دەکووتەو:

- 1) دەنگی ھەمزە یە کەم فۆنیمە ئاوازەدارە (دواتر لەسەر ئەم خالە دەرۆین).
- 2) لە ھەموو زماناندا ھەمزە کە دەزانین فۆنیمی دیکە ی وەک «ج، ژ، ط، ص، ف، ث، غ، پ، گ، ذ، ک، ل، ح، خ، ض، ظ، ع» ھیندە ھەمزە پەرەسەندو

نین. له دیاردەى پیشکەوتنەوهى هەمزە له بزویڤن راستیە کى فۆنۆلۆجى هەیه زۆر بە سەیری سەرەوبن کراوه: هەمزە بزویڤن بەدوا خۆیدا دەهینیت نە ک بزویڤن له هیچەوه هەمزە خەلق دەکات و دەیخاتە پیش خۆیهوه. لهو دێرانهى دواتردا راستى مەسەله که روون دەکەمەوه، بەداخهوهش کەس لهسەرى نەنووسیوه وهیا بۆى نەچوه تا سەرچاوهیه ک یارمەتى نووسینه کەم بدات. چى لێره دا دەیلێم شتیکه یه کەم جارە دەگوترى یاخود هەر نەبى بەلای خۆمهوه یه کەم جارە، چونکه نە له کەسم بیستوه و نە له کەسیشم خویندۆتهوه.

رۆشنیبری کورد، دەنگناسان بەتیکرایى!

نە ک تەنھا هەمزە بەلکوو سى دەنگى دیکەش لهوانهى پێیان دەلین «حروف الحلق» له کوردیدا به دەگمەن نەبى بى بزویڤن نایەن. دەنگەکانى «ء، ه، ح، ع» هەمیشە له سەرەتای وشەدا بزویڤنى ئاشکرا له گەل خۆیاندا دەهینن.

دەنگى هەمزە بەرەژوورترین دەنگى ئاوازه دارە، هیندیش بەرەژوورە له عەینى ژى دەنگەکانهوه، که ئاوازه پەیدا دەکەن، دەرەچیت.

دەنگى «ه» بەرەژوورترین دەنگى کپه که ئەگەر هاتبایه به ژى دەنگان بکهوتبایه وه دەبوو به هەمزە. هەر ئەم نزیکایى شویتى لێوه هاتنیانیشە دوو ئەنجامى بەخشیوه.

ئەنجامى یه کەم ئەوهیه دەنگى «ه»ش بەزۆرى وه ک هەمزە له نیتوتیژی وشەدا تێدەچیت. به نموونه کارى «هات» له ئایندهدا دەبیتە «دیت» و بەدەگمەن نەبى ناگوترى «دەهیت»، له سلیمانیش بۆته یهت. له رێژهى فەرماندا دەبیتە بى:

گیل ئەگەر تورکى، تعال گەر عەرەبى

بى ئەگەر کوردى وه گەر فارسى بیا

کارى «هینام» دەبیتە «دینم»، هەرچەند دەشگوترى «دەهینم»، بەلام له فەرماندا بەزۆرى «بیتە» له باوه چونکه نیشانهى «ب» بزویڤنى نیه وه ک که نیشانهى ئاینده

«ده» بزویتی هه‌یه. «هارپن» له وشه‌ی لیکدراودا ده‌بیته «ده‌ستار» نه‌ک «ده‌ستهار». «هاویشتن» له لیکدراودا ده‌بیته «ره‌شاویژ» نه‌ک «ره‌ش هاویژ».

- راهه‌ژاندن بۆته راژاندن
- راهیل بۆته رایه‌ل
- هه‌له‌هاتن بۆته هه‌لاتن
- هه‌له‌هینان بۆته هه‌له‌هینان

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌ی: تیچوونی ده‌نگی هه‌مزه له ناوتویژی وشه‌دا وه‌ک تیچوونی ده‌نگی «ه» هیچ پێوه‌ندی به فۆنیم نه‌بوونه‌وه نییه: دیارده‌یه که ده‌چیته‌وه بۆ سروشتی هه‌ردوو ده‌نگ که له ژوو‌رووی هه‌موو ده‌نگانه‌وه دین. هه‌ر به‌پینی داخواری فۆنه‌تیکیش وا چاوهروان ده‌کرێ ده‌نگی هه‌مزه که ئاوازه‌داره ئاماده‌تر بی له ده‌نگی «ه» بۆ ئه‌وه‌ی له ناوتویژی وشه‌دا خۆی به‌ده‌نگی ئاوازه‌داری بزوین ببه‌خشیت.

ئه‌نجامی دووهم ئه‌وه‌یه که له زۆر وشه‌دا هه‌مزه و «ه» ی به‌یه‌کدی ده‌گۆردریته‌وه:

له فارسی: انار، انجیر، انگین، انبان، ابر، آوردن
له کوردی: هه‌نار، هه‌نجیر، هه‌نگوین، هه‌نبان، هه‌ور، هاوردن

- ئۆده بۆته هۆده
- ئه‌یوان بۆته هه‌یوان
- ئه‌لووژه بۆته هه‌لووژه
- ئاسان ، هاسان
- ئیسک ، هیسک

چونکه ده‌نگی هه‌مزه و «ع» ئاوازه‌دارن به‌یه‌کدی ده‌گۆردریته‌وه:

«ئاسمان – عاسمان»، «ئه‌رز – عه‌رز»، «ئه‌زیه‌ت – عه‌زیه‌ت»، «ئه‌ژده‌ها – عه‌زیا»، «ئه‌بابه‌یلی – عه‌بابه‌یلی»، «ئه‌سته‌م – عه‌سته‌م»، «علیق – ئالیک»، «عومه‌ر – ئومه‌ر»، «ئه‌نتیکه – عه‌نتیکه»، «ئه‌له‌تریکی – عه‌نه‌تریکی»، «ئه‌نه‌دۆل – عه‌نه‌دۆل» هه‌رچوار ده‌نگی «هه‌مزه، ه، ح، ع» که له قورگه‌وه دین بزوین به‌دوا خۆیاندا ده‌هینن. دوو ده‌نگی «ح، ع» که کوردی ره‌سه‌نیش نین دوا ئه‌مه‌ی په‌رینه‌وه بۆ ئاخوتنی کوردی هه‌مان ده‌ستووری «هه‌مزه، ه» یان به‌سه‌ردا دیت. له عه‌ره‌بی هه‌ردوو ده‌نگ ده‌شی بوه‌ستیندیرین وه‌ک «رعب، نع، سبعی –

رحب، نحو، رمح» به‌لام له‌کوردیدا وشه‌نییه‌ئه‌و «ح، ع» ه‌ تئیدا بئیزوئین بیت وه‌ک، عیو، عه‌زیا، حوشر، حه‌فت...» ناوناوه‌یه‌ک نه‌بی که به‌دوا بزوئندا ده‌وه‌ستن وه‌ک په‌ح، ته‌ح – ده‌عبا (له‌داب‌ه‌وه‌هاتوه) – مه‌عیه‌ن له‌معین – ه‌وه‌هاتوه...» ناشزانم وشه‌ی «ب‌ل‌ح» له‌کوئوه‌هاتوه به‌خۆی و «ح» ی بی بزوئینه‌وه.

قسه‌لیره‌دا له‌گه‌ل‌ئه‌و وشانه‌یه‌که شکی کوردییان وه‌رگرتوه‌نه‌ک وشه‌ی عه‌ره‌بی که وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه‌وه‌ک «به‌حر – بحر». له‌ئینگلیزیشدا ده‌نگی «ه» وه‌ک ده‌نگی «هه‌مزه» هه‌م له‌به‌راییی وشه‌وه‌دیت هه‌م بزوئین به‌دوا خۆیدا ده‌هینیت. وشه‌هه‌یه‌وه‌ک Re – hearsal به‌هۆی پئشگره‌وه‌ده‌نگه‌که‌ی «ه» تئیدا ناوتوئیز بکا له‌وانه‌به‌ولاره‌زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆری ده‌نگی «ه» له‌فه‌ره‌ه‌نگی ئینگلیزیدا ده‌که‌وئیه‌به‌راییی وشه‌وه.

وشه‌هه‌یه‌شکی «ه» ی تئدایه‌به‌لام ناخوئندریته‌وه‌ه‌یا ده‌نگه‌که‌ی «ه» پئش ده‌یه‌خری وه‌ک when, where وشه‌ی who به‌«هوو» ده‌خوئندریته‌وه‌سه‌ره‌تای‌ئه‌و وشانه‌ی به‌«ه» ده‌ست پئ ده‌که‌ن وه‌هان:

«hy, hu, ho, hi, he, ha» واته‌بزوئین ده‌که‌وئیه‌پاشیه‌وه‌وه‌ک هه‌مزه.

مامه‌له‌ی فارس له‌گه‌ل «ه» دا جودایه‌چونکه له‌ناوتوئیز و کۆتای وشه‌دا ده‌رده‌که‌وی وه‌ک «ئه‌هه‌مه‌ن، نه‌ادن، نه‌هه‌ره، شاه، ماه، کۆتاه، ستوه...»

به‌هه‌مه‌حال له‌وئیشدا ده‌که‌وئیه‌دوای بزوئینه‌وه‌، له‌سه‌ره‌تای وشه‌وه‌ش هه‌ره‌ده‌بی بزوئینی به‌دوادا بیت وه‌ک ده‌زانن زمانه‌کان هه‌موویان یه‌ک ده‌ستووری ده‌نگسازییان نییه‌بۆیه‌ناشی ده‌ستووری ئه‌میان به‌به‌لگه‌دابندری بۆ ئه‌وه‌یان وه‌یا حوکمی ده‌نگسازیی غه‌یری خۆی هه‌له‌وه‌شینیته‌وه.

ناوناوه‌یه‌ک له‌کوردیدا «ه، ح» به‌یه‌کدی ده‌گۆردریته‌وه‌وه‌ک «هه‌فت-حفت، هه‌وا، هونه‌ر-هونه‌ر...».

له‌کوردیدا ئه‌وه‌نده‌ی سه‌رنجم گرتبی ته‌نها له‌دوو وشه‌ی «ئنجا – ئحم» دا ده‌نگی هه‌مزه‌له‌به‌راییی وشه‌دا بی بزوئینی ئاشکرا هاتوه‌دیاره «ئنجا» ش به‌ئه‌صل «ئه‌م جار» یه‌له‌کۆتایی وشه‌ی کوردیشدا ده‌نگی هه‌مزه‌له‌«نه‌ه، به‌ه» دا هاتوه‌که‌گۆراوی «نا، با» یه‌.

دهنگي «ه» له بهري سوران و تيكراي كوردستاني خواروودا به دهگمهن نهبي له ناوتويژي وشهدا نه هاتوه وهك «نهوم، سه ربهوردي». هه رچهند به ته واوي له زاري كرمانجي سه روودا دهنگي «ه» م به تاقى نه كردو ته وه به لام و ابزانم له ويدا پتر دهنگي «ه» هم به وه ستاوي و هم له ناوتويژي وشهدا ديت. له كرمانجي سه روودا مه يلنك هه يه بو وه ستاندني دهنگي به را يي وشه ته نانه ت «له» ده كرى به «ل»، ته مه ش تا راده يه ك له و ده ستوورانه ي دهنگسازيدا به دهر ده داته وه.

به هه مه حال ئيمه خه ريكي دو زينه وه ي سه ره جومله ي دهنگسازي كوردي نين، خه ريكين بزائين ثايا دهنگي «هه مزه» له كورديدا فونيمه يان نا؟ له و نموونانه ي كه ده شيه نه ناو نووسينه وه هم مه به سته روون ده بيته وه، نموونه كاني زمانيكى وهك ئينگليزي باشته له هي كورديش وه رامى ماموستا زله كاني فونولوجى ده دهنه وه چونكه به لاي ته وانه وه به رچاو ترن، ئنجا له زمانيكيشدا هه لده هينجرين كه گويا دهنگي «هه مزه» تييدا فونيم نيه. يه كچووني دهنگي «ه» و هه مزه له رووي هاتن و نه هاتنيان له ناوتويژي وشه ي ئينگليزدا و هاتني بزوين به دو اياندا پتر يارمه تيمان ده دن بو نزيك خسته وه ي ديارده ي «حروف الحلق» له بهر چاوي ته واندان چونكي له زمانى ئينگليزدا ته نها هم دوو دهنگه هه نه له گهروه وه ده ريجن، پينجه كه ي ديكه له ويدا په يدا نين، هه ر شتيكى له باره ي «ح، ع» هه بليم ناگاته بهر چه ژى دهنگناسي ته وان. به هه مه حال ته و ماموستايانه دهنگيشمان نه بيهن خو دهنگي ته وان ده بيهن و زمانه كانيان تا راده يه ك ده بنه كينلگه ي تاقى كردنه وه ي بيروراكانيان. له بهر روونايي ته و تويژينه وه ي كه ئيمه به به لگه تييدا ده گين به و پيه له نيوان خو ماندا ريمان هه يه دهنگي يه كدى بيهن و ته گه ر شتيكى قه ناعه ت به خشان له و مه سه لانه دا گوت له يه كدى سه لمينين. من كه له باره ي هاوچووني هه مزه و «ه» هه وه ده ستووريكى دهنگسازي كورديم ره چاو كرد دواتر زانرا به لگه ي ته و ده ستوره له زمانى ئينگليزدا پتر ده ست ده كه وي ريم هه يه داوا له دهنگناسي كورد بكه م چاو به برياره كانيدا بگيترته وه كه وا به ته سل له دهنگناسي و دهنگسازي روژئاواي وه رگرتوون.

سه يري فه ره هنگي «المورد» بكه ده بينيت له ئينگليزدا دهنگي هه مزه فونيميكي وه هاهيه كه ته ژماري ته و وشانه ي به هه مزه ده ست پي ده كهن پتره له وشه ي هه ر يه كيك له دهنگه كاني ديكه. هه موو ته و وشانه ي به o, i, a و ته واني به e ده ست پي ده كهن (جگه له 50 وشه يه كي eu كه ده بيته «يو») سه ره له بهريان هه مزه بين. به شيكى زوري ته و وشانه به U ده ست پي ده كهن ته و انيش هه مزه بين، به حيساييكي

سه‌رپیتی پتر له 4000 چوار هزار وشه‌ی «المورد» هه‌مزیه‌یه. ئنجا چه‌ند موعجیزیه‌یه‌کی گه‌وره‌یه که بسه‌لمینین ئه‌و میلیله‌ته له کۆنه‌وه‌هه‌زی ده‌کرد وشه‌کانی به‌ بزویین ده‌ست پێ بکه‌ن، که دیتی هاتنی بزویین له به‌رایب وشه‌دا موسته‌حیله‌هات و ئه‌م هه‌مزیه‌یه‌ی به‌ چوار هزار وشه‌وه‌ نا و بزوییتی به‌ دوا‌دا راکیشا و موسته‌حیله‌که‌ی پێ سه‌رنه‌رم کرد. عاجباتی هه‌ره‌ عاجیاتیش له‌وه‌دا ئه‌وه‌یه که جارێ نه‌یده‌زانی ده‌نگسازیی و بزویین و کۆنسانت چین چونکه ئه‌وسا نه‌خوینده‌وار و که‌ره‌وار بوو... ده‌بێ جارێکی دیکه‌ش جو‌ره‌ موعجیزه‌کاریه‌کی کردبێ که هه‌مان ره‌فتاری له‌گه‌ل ده‌نگی «ه» شدا کرد، خو نه‌شی ده‌زانی هه‌مزه و «ه» له «حروف الحلق» ن !!

دوو ده‌نگی «غ، خ» که ئه‌وانیش به‌ هی گه‌روو داندراون، چونکه له‌ رۆخی به‌ره‌و ده‌روه‌ی گه‌روه‌وه‌ ده‌ردی و له‌ پیکێ قورگه‌وه‌ دوورن مامله‌تی کۆنسانتی «ک.گ» یان له‌ گه‌ل‌دا ده‌کریت و له‌ به‌رایب وشه‌وه‌ به‌ وه‌ستاوی (بێ بزوییتی ئاشکرا) دین وه‌ک «خزین، خزم، خز، غریوه، غزه، غلۆربوونه‌وه...» به‌ لای باوه‌ری منه‌وه‌ ده‌نگی «خ» به‌حال هی گه‌روه‌ چونکه‌ خو‌ی له‌ ده‌نگی «ک» ده‌خشینیت، ته‌نانه‌ت به‌ هه‌ول‌دان ده‌شی ده‌نگی «ک» پشت «خ» بخه‌ریته‌وه‌ وه‌یا «خ» به‌هیند‌ریته‌ دوا‌وه‌ی «ک». هه‌ردوو ده‌نگیش به‌ یه‌ک‌دی ده‌گۆرد‌ریته‌وه‌ له‌ ناوتویژ و کۆتایی وشه‌وه‌ش دین هه‌ر وه‌ک «ناخ، ناخ، رۆخ، پوخت، سیخور – داغ، باغ، راغ، جغز، شه‌غه‌ل...»

د. ئاو‌ره‌حمان که ده‌لی هه‌مزه‌ فۆنیم نییه‌ ده‌بوو ئه‌و زمانانه‌ی به‌ لای خو‌یه‌وه‌ هه‌مزه‌ تیاندا فۆنیم نییه‌، ده‌ست نیشانیان بکات چونکه‌ ده‌شی ده‌نگیک له‌ زمانیکدا فۆنیم بیت و له‌ یه‌ک‌یکی دیکه‌ هه‌ر په‌یدا نه‌بێ. به‌ نموونه‌ ده‌نگی «ض» هه‌ر له‌ عه‌ره‌بیدا فۆنیمه‌. وه‌ک ده‌زانم له‌ لای مامۆستا‌کانی رۆژئاواش هه‌مزه‌ له‌ عه‌ره‌بیدا فۆنیمه‌. لی‌ره‌دا جیا‌وازییه‌کی بنجی هه‌یه‌ له‌ نێوان فۆنیم بوونی «ض و هه‌مزه» له‌ عه‌ره‌بیدا: هه‌رچی ده‌نگی «ض» ه‌ تابه‌تی عه‌ره‌بیه‌، به‌لام که هه‌مزه‌ له‌ عه‌ره‌بیدا فۆنیم بێ و هه‌مان ده‌نگیشی له‌ کوردی و غه‌یری کوردیدا هه‌بێ بۆچی له‌وانیشدا فۆنیم نه‌بێ؟

د. ئاو‌ره‌حمان له‌و به‌لگانه‌ی بۆ فۆنیم نه‌بوونی هه‌مزه‌ هه‌تا‌وینه‌وه‌ گۆرانی ده‌نگی هه‌مزیه‌ به‌ بزویین وه‌یا تی‌چوونیه‌تی.

ئهم به‌لگه‌یه‌ له‌ جیاتی من وه‌رامی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌داته‌وه‌ نه‌ک یه‌خه‌ی من و هه‌مزه‌ ده‌گریت چونکه‌ له‌ کوردیدا که ده‌ماوده‌م به‌ لیژگه‌ی میژوودا بێ تۆمار کردن هاتۆته

خواری سوانی دهنگ و گۆرانی به دهنگیکی دیکه دیاردهیه که زهق زهق له چاوان دهچهقی، ئەو زمانانە ی نووسینی کۆنیان ههیه دهقی وشه و رسته و ئامیر و ئامرازه کانیان پارێزراوان و دهبنه پێوانه ی گۆران و سوانیکی له ئاخوتندا به سه ریاندا هاتوه. ئاخوتنی ئیستا که ی فارسی که به سه ر زاری فارسه کانه وهیه زۆر دووره له شیوه ئەدهبی فارسی «دهری» که له هه زار ساله وه پێی دهنوسریت و پێشتریش له سه رده می ساسانییه کاندا پێی دهنوسرا زۆریش له دهقه که ی ئەوسای ماوان. جا ئەگه ر به راوردیک له نیوان فارسی ره مه کی و ئەدهبی وه یا عه ره بی ره مه کی و ئەدهبی. بکه یته ده زانیت چۆن تا راده ی سه ره و بن بوون له یه کدی دوورن هه رچی کوردیه ته نها شیوه ئاخوتنی به میرات ماوه ته وه، له شیوه ی کۆنی که متاکورتیکی بیهیخ نه بی به ده ست ناکه ویته، ناوانه له ئافیستا و په هله وی وشه ی ئەو تو دیت له کوردی ئیستا که دا هه یه و له فارسیدا نه ماوه یا هه ر نه بوه وه ک وشه ی «گوشن ئەسپ» به واتای «نیره ئەسپ» که له ویدا وشه ی «گوشن» به واتای نیر له شکلی «گون» له کوردیدا به رده وامه و له فارسیدا نییه. له فریزی «ئه نووشه ره وان» به واتای «بی مردن گیان - نه مر» وشه ی «نووشه» که به واتای «مردن» له کوردیدا بوته «نوستن» که برای مردنه و له فارسیدا وینه ی نییه... له و ته رزه که متاکورته به ولاره کوردی کۆن وه جاعی کویر بوته وه. ئنجا که بینه سه ر باسی قرتان و گۆرانی دهنگ له کوردیدا هه مزه ی به سه ته زمان تیدا ون ده بی چونکه هه تا بلایی دیاردهیه کی به رفه وانه: یه کیک له و دهنگانه ی بو سوان و تیچون خوشجله ون دهنگی «ت» و دهنگی «د» ه. له کرمانجی سه روودا هه موو «د» ی دوا ی «ر» تی ده چیته وه ک «مرن - مردن، کرن - کردن...». له سلیمانی ئەم دهنگه به زۆری کلۆر ده کریت واش ده بی به دوا «ن» دا ده بیته «گ» هه ندی جاریش بیستوومه ده یکه نه «و» وه ک که ده گوتری «کاک ئەحمه و - له جیاتی ئەحمه د» وشه ی «مرۆ» و «مهرد» له بنه رته دا یه ک شتن... دهنگی «ت» له «د» ش خوشجله و تره به تایبه تی له دوا دهنگی «س» دا وه ک: «ده ستگا - ده زگا، ده ستک - ده سک ده ستینی - ده سینێ - ده سه نی، ده ست - ده س، راست - راس...».

وشه ی «هه ل بسته» بوته «ههسته» به تیچوونی «ل، ب» وه یا «هه لسه» به تیچوونی «ب، ت».

وشه ی «ئیسقان» ی سلیمانی که له «استخوان» ی فارسیه وه نزیکه له به ری سوړان بوته «ئیسک». «خشه ئره پاونه» ی سه رده می هه خامه نشی بوته «شاره وان». له زۆر باردا «فرۆشتن، کرۆشتن» ده بیته «فرۆتن، کرۆتن». له نمونه کانی

پێشووتردا دیتمان چۆن دەنگیک بە دەنگیکی نزیکیی خۆی دەگۆریت، یه‌کیک له‌وانه‌ش ده‌نگی هه‌مزه‌ بوو.

بێگومان مه‌یلی مرۆف بۆ ئاسان کردنی ئاخوتن، به‌ره‌و سواندنی ده‌نگ و سووکتەر ده‌برینه‌وه‌ ده‌بات هه‌ر ئه‌م هۆیه‌یشه‌ وه‌ها ده‌کات رێژه‌ی ناوی کارای تینه‌په‌ر له‌ زۆر شوینی کورده‌واریدا له‌ جیاتی «و» که‌ ده‌نگیکی قورسه‌ «ی» بۆ به‌کار به‌یئن که‌ له‌و سووکتەر ئیتر له‌ جیاتی «نوستوو، رۆیشتوو، هه‌لستاو» ده‌لین «نوستی، رۆیشتی، هه‌لستای». به‌ری سۆران که‌ لامی قه‌له‌و ده‌که‌ن به‌ «ر»ی لاواز له‌به‌ر ئه‌م هۆیه‌ی سووک کردنی ده‌برینه‌. هه‌لبه‌ت دیاره‌ «داخپۆی» له‌ «ده‌ئاخپۆی» سووکتەر هه‌روه‌هاش «به‌رداش» له‌ «به‌رده‌ ئاش» و «سه‌راو» له‌ «سه‌رئاو» هه‌ر وه‌ک «هه‌سته» له‌ «هه‌لبسته» سووکتەر.

ئه‌م ته‌رزه‌ به‌لگه‌یه‌ که‌ له‌ ئاست هه‌یج ده‌نگیکدا نه‌کراوه‌ته‌ هۆی بریاردان له‌ سه‌ر فۆنیم نه‌بوونی، هه‌ر بۆیه‌ دیته‌ حه‌سابه‌وه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بریاردراوه‌ هه‌مزه‌ فۆنیم نییه‌، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ به‌ ده‌نگی وه‌ک خۆی (ه) نه‌گیراوه‌ تا یه‌کچوونییان نیگار بکیشیت و هه‌نگاوی دوواین بۆ بریاری ئیعدام کردنی نه‌ختیک بوه‌خری به‌لگه‌ی گۆرانی ده‌نگ وه‌یا تیچوونی بۆ ئیسپات کردنی فۆنیم نه‌بوونی ئه‌و ده‌نگه‌، به‌تایه‌تی له‌ کوردیدا که‌ زۆر له‌ ده‌نگه‌کانی ده‌سوین و تیده‌چن، ده‌بیته‌ هۆی ئیعدام کردنی زۆربه‌ی فۆنیمه‌کانی چونکه‌ نابی «قیامه‌ت هه‌ر له‌به‌رخیی مه‌لا را بی» و ته‌نها هه‌مزه‌ی پی ئیعدام بکری. به‌شیک له‌ زمانه‌وانی کورد له‌ زاراوه‌ی هه‌مزه‌ش وه‌ته‌نگ دین هه‌ر وه‌ک له‌ زاراوه‌ی «کسره‌، ضمه‌، فتحه‌» ش قه‌لسن، گۆیا ئه‌مانه‌ پاشماوه‌ی سه‌رده‌می دواکه‌وتن، که‌چی هه‌رچوار زاراوه‌ وێرای ئه‌وه‌ی که‌ مه‌به‌ست ده‌پیکن قسه‌ش کورت ده‌که‌نه‌وه‌. له‌ زمانه‌کانی رۆژاوادا وشه‌یه‌ک نییه‌ «هه‌مزه‌»ی پی بناسری، له‌ هه‌یج زمانیکی غه‌یری عه‌ره‌بیشدا زاراوه‌ی هه‌نده‌ کورت و سووک نییه‌ که‌ کورته‌بزویته‌کانی پی بناسریته‌وه‌. ئیمه‌ ده‌لین «کورته‌ بزویتی واو بی» بۆ فه‌تسه‌ش هه‌یج زاراوه‌مان نییه‌ چونکه‌ فه‌تسه‌ کورت کراوه‌ی ئه‌لف نییه‌... ئه‌مانه‌ ده‌لیم بۆ راگه‌یانندی ده‌وری لایه‌نی نه‌فسی مرۆف له‌ باسه‌کانی زانستی رۆوتدا.

ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی گۆرانی ده‌نگی هه‌مزه‌ له‌و وشه‌ عه‌ره‌بیانه‌دا که‌ دینه‌ ناو ئاخوتنی کوردیه‌وه‌ که‌ گۆیا ئه‌ویش فۆنیم نه‌بوونی هه‌مزه‌ نیشان ده‌دات ته‌نها له‌ حاله‌دا قبوول ده‌کری که‌ ده‌نگی هه‌مزه‌ له‌ کوردیدا نه‌بیت چونکه‌ ئیمه‌ که‌ له‌ ئاخوتنی خۆماندا ده‌نگیکمان هه‌بوو و له‌ وشه‌سازیدا به‌کاره‌ات و بوه‌ پیک هه‌نهری وشه‌ و

دهسته‌واژه و به نهمانی واتا نه‌ما چ پایهی کهم نایبته‌وه به‌وه‌دا که له‌به‌ر قورسایێ ده‌نگه‌که وه‌یا له‌به‌ر شوپتی له وشه‌دا بسویتی و بگۆرپیت چ له وشه‌ی کوردی بیت و چ له وشه‌ی بیگانه.

نمونه‌کانی د. ئاوره‌حمان له عه‌ره‌بیه‌وه وه‌ریگرتوون «دائیم - دایم، دائره - دایه‌ره، مسئله - مه‌سه‌له، بئر - بیر» هه‌موویان هه‌مزه‌که‌یان له ناو وشه‌دایه که ئه‌مه هۆیه‌کی کافیه بو گۆرینی ده‌نگه‌که‌ی هه‌مزه وه‌یا سواندنی چونکه له کوردی خۆیدا هه‌مزه له ناو وشه‌دا ده‌رناکه‌وئ، ئنجا ده‌شزانین ده‌نگی «ی» سوکتره له هه‌مزه، به‌لام چونکه له وشه‌ی «مسؤول» دا ده‌نگی «و» بو خۆی قورسه، رۆشنییری کورد هه‌مزه‌که ده‌هیلپته‌وه و نایکا به «و» هه‌رچی نه‌خویندوشن به زۆری ده‌لین «مه‌نسول». له وشه‌ی «مه‌ئووس» دا هه‌مزه تی ناچی له «ره‌ئیس و مه‌رئووس» یشدا هه‌روه‌ها... راستیه‌که‌ی هه‌موو کوردیکیش نالی «دایه‌ره، دایم» به‌لام به‌تیکرایێ ده‌لین «قایمه‌کاری...». ئه‌مانه هه‌موو واز لی بینه و سه‌یریکی ئه‌و وشه عه‌ره‌بیانه بکه که به هه‌مزه ده‌ست پی ده‌که‌ن وه‌ک «ئه‌میر، ئه‌سیر، ئیسپات، ئیسراحت، ئه‌حه‌ی ناصر، ئوستاز، ئوممه‌ت...» له هه‌یچاندا ده‌نگی هه‌مزه ناسویتی و ناگۆرپیت چونکه له به‌رایێ وشه‌وه دیت که‌چی، چونکی دانیشتیوی سلیمانی حه‌ز له «یۆ...» ناکه‌ن به زۆری ده‌لین «ویسف، ویتان، وینه» (ناوی گۆراوی: یۆنه) دوور نییه وشه‌ی «ویل و ته‌رتیب» یش له «یۆل و ته‌رتیب» ه‌وه هاتبیت که وشه‌که تورکیه به‌واتای «رینگه».

ئه‌و وشه عه‌ره‌بیانه‌ی هه‌مزه‌یان له کۆتاییه‌وه دیت، به سه‌رزاری کورده‌وه هه‌مزه‌که‌یان لی ده‌سویتی وه‌ک «رجاء، وفاء، برئ، ناشئ» که ده‌بنه «ره‌جا، وه‌فا، به‌ری، ناشئ» چونکه ئه‌گه‌ر کوردیش بانایه بی هه‌مزه ده‌بوون.

سه‌یر له‌وه‌دایه ئاخپوه‌ری ره‌مه‌کی عه‌ره‌ب له هه‌ندی ناودا «هه‌مزه‌کاری» ده‌کات و ده‌لپت «ئمحمد، ئحسین، ئستیفن» که له‌مانه‌دا هه‌مزه‌که زیاده‌یه‌که ده‌وری فۆنیم نایینیت وه‌ک که له کوردیشدا ده‌گوتری «عه‌ولای عومبه‌ران» ئه‌و «ب» له‌ناوی «عمر» دا فۆنیم نییه چونکه. واتای ناگۆرپیت یاخود که «کساره» ده‌کرپته «که‌ستاره» ده‌نگی «ت» له‌ویدا فۆنیم نییه...

ئنجا ئیمه له‌به‌ر رۆشنایی واقع و بیرورای ئه‌و پرۆفیسۆرانه‌ی هه‌مزه به فۆنیم دانانین و قورس کردنه به فۆنیم داده‌نن ده‌توانین پرسیار و وه‌رامی ئه‌وتۆپی ته‌رتیب بده‌ین:

- ئایا له کوردیدا ههمزه دهنگه؟ به لئی دهنگه.
- ئایا که تیچوو واتای تی دهچیت؟ به لئی تیدهچیت.
- ئایا که به دهنگیکی دیکه گۆردرایهوه واتای ده گۆریت؟ به لئی ده گۆریت.
- ئایا به سرانهوی ئه و دهنگه، کوردی ناتهواو نابی؟ به لئی ناتهواو ده بی.
- کهواته ئه ویش فۆنیمه وه ک پ، ف، ل! نه خیر فۆنیم نییه.

بابیننه سهر قورس کردن:

- ئایا ئه و قورس کردنه بوونی سهر به خووی ههیه؟ نه خیر.
- ئایا مومکینه تیچیت؟ به لئی تیدهچیت.
- که تیچوو واته تیدهچیت؟ ده گۆریت؟ نه خیر نه تیدهچیت نه ده گۆریت.
- ئایا که زه روورتهی مانهوهی به سه رچوو تیدهچیت؟ به لئی له زۆرباردا به ناچاری تیدهچیت.
- کهواته فۆنیم نییه!
- به لئی فۆنیمه و ده بی نیگاریشی هه بی!!

تیبینی:

له باره ی وشه ی «هه ناسه»

دوای لی بوونهوه له نووسینی ئه م گوتاره ریکهوت گیرامیهوه بو کتیبه که ی «فه رهنگ ایران باستان» و له ویدا به سه ر وشه ی «آن – ئه ن» دا که وتم که له ئافیس تادا به واتای نه فهس هه لئنان هاتوه، له وه وه زانیم که رتی «هه ن» له وشه ی «هه ناسه» دا ئه و «ئه ن» هیه و ههمزه که ی گۆراوه به «ه» نه ک وه ک من به هه له بو شی کردنه وه چووم... ده مینیتته وه که رتی «اسه» له وشه که دا که نازانم له چیه وه هاتوه.

«...»